NUMER 231.

DZIENNIK POWSZECHNY

2/14 Października 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 14 Października 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA. — Wiadomości urzędowe z Królestwa.
CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA. — Wykonanie prawa o oczynszowaniu z urzędu.—Artykuł z Journal de St. Petersbourg.
Wiadomości zagraniczne.
Wiadomości rozmaite.
Wiadomości literackie.
Rys ogólny działań władz rządowych Królestwa Polskiego za r. 1860 (dokończenie).
Teatr.
Kursa papierów publicznych i pieniędzy.
Obwieszczenia.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza.

Na przedstawienie Waszej Cesarskiej Wysokości, zważywszy: że były Pomocnik Archiwisty Rządu Gubernialnego Augustowskiego, Zygmunt Jarmoliński, mając służby lat 10 przy uwolnieniu z niej w roku 1856 dla choroby, jedynie z powodu niedokładności świadectwa lekarskiego, nie otrzymał pensji prawem zapewnionej Urzędnikom, którzy w ciągu i z powodu służby podlegli chorobie nieuleczonej, następnie zaś dotknięty został obłąkaniem umysłu, Rozkazujemy: przez wzgląd na to nieszczęśliwe położenie Jarmolińskiego, tudzież na zupełne ubóstwo żony jego i dwojga małoletnich dzieci, uiszczać w drodze łaski rodzinie tej z właściwych funduszów Skarbowych Królestwa Polskiego, wsparcie w ilości rubli srebrem czterdzieści pięć rocznie, licząc od dnia 13 (25) Maja 1859 r., to jest od daty pomieszczenia tegoż Jarmolińskiego w domu obłąkanych, z zachowaniem w razie jego śmierci, prawa na pobieranie tego wsparcia w stosunku ustanowionym przepisami, wdowie również do śmierci lub wejścia w nowe związki małżeńskie, a dzieciom do dojścia ich do pełnoletności.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, Wasza Cesarska Wysokość nieomieszka polecić Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) „ALEKSANDER."
przez Cesarza i Króla.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*
w Carskiem Siele, d. 18 (30) Września 1862 r.

W rozwinięciu Najwyższego rozkazu co do odbycia w Królestwie Polskiem częściowego poboru do wojska,—Władze wykonawcze wezwane zostały o niezwłoczne przystąpienie do dopełnienia rewizji, pod względem stanu zdrowia i budowy ciała, tych spisowych, którzy z wskazanych klas ludności kwalifikują się do powołania na zaciąg w powyższym częściowym poborze.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych, podając o tem do wiadomości powszechnej, objaśnia: że spisowi, za których na zasadzie art. 2 Ustawy o powinności zaciągowej z r. 1859 uważani są będący w wieku od lat 20 do 30 włącznie,—legalnego tytułu do wyłączenia od zaciągu nie mający, a należący do klas ludności podlegających powołaniu na zaciąg w przyszłym częściowym poborze, obowiązani są, w myśl art. 30 tejże Ustawy, stawić się do rewizji przed Komisją konskrypcyjną tego miejsca, w którem zapisani są do ksiąg stałej ludności;—jeżeliby jednak z powodu przebywania za pasportem lub innem świadectwem, nie w tem miejscu, w którem zapisany jest do ksiąg stałej ludności, spisowy upatrywał trudność stawienia się do rewizji przed Komisją Konskrypcyjną miejsca stałego swego zamieszkania,—naówczas z zasady § 76 Instrukcji rozwijającej Ustawę z r. 1859 o powinności zaciągowej, stanąć może do rewizji przed Komisją Konskrypcyjną tego miejsca, w którem za pasportem lub innem swiadectwem przebywa.

Komisje Konskrypcyjne zaprowadzone są w każdym powiecie Królestwa i w Mieście Stołecznem Warszawie.

Ostrzega się przytem, że spisowi nie stawający w czasie właściwym, pomimo otrzymanego nakazu, przed Komisjami Konskrypcyjnemi dla odbycia rewizji stanu ich zdrowia, i z przyczyn niestawiennictwa legalnemi dowodami nie usprawiedliwiający się, udający chorobę lub rozmyślnie zadający sobie kalectwo, jakoteż zbiegli przed poborem, po ujęciu i dostawieniu, jeżeli się okażą zdolnymi do służby wojskowej, oddawani będą do takowej w moc art. 64 Ustawy z r. 1859, o powinności zaciągowej, pomimo służyć im mogących z jakichkolwiek bądź tytułów, wyłączeń.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.—Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 19 i 20 Września (1 i 2 Października) r. b., w obec Delegowanych Członków Komitetu Towarzystwa i Właścicieli Listów Zastawnych, odbyło się w Gmachu Władz Towarzystwa, przy ulicy Mazowieckiej położonym, losowanie Listów Zastawnych, funduszem bieżącego półrocza spłaconemi być, mających, w skutek którego wyciągnięto z koła losowań, numera Listów Zastawnych Trzeciego Okresu Serji I-ej, których amortyzacja kończy się w roku 1881:—

Lit. A.	sztuk 142	na rs.	426,000
„ B.	„ 372	„ „	279,000
„ C.	„ 747	„ „	112,050
„ D.	„ 187	„ „	14,025
„ E.	„ 373	„ „	11,190
razem	sztuk 1,821	na rs.	842,265

Fundusz umorzenia Listów Zastawnych tego Okresu, w półroczu bieżącem wynosił.	rs. 842,552	k. 53
z którego odtrącając resztę należytości za List Zastawny lit. B. Nr. 22,499, w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) 1862 r. na ostatku wylosowany, w kwocie	„ 468	„ 81
Pozostała na losowanie tychże Listów Zastawnych funduszu.	„ 842,083	„ 72
Że zaś wylosowano Listów Zastawnych jak wyżej wartości.	„ 842,265	„ —
Przeto na List Zastawny, na ostatku wylosowany lit. B. Nr. 20,249 nie dostaje funduszu	rs. 181	k. 28

która to kwota, funduszem umorzenia następnego dopiero półrocza zapłaconą zostanie.

Numeryczny wykaz Listów Zastawnych wylosowanych, wydrukowany jednocześnie, dla wiadomości powszechnej przesłanym zostaje wszystkim Władzom Rządowym w Warszawie urzędującym, oraz, Redakcjom: Dziennika Powszechnego i Gazety Warszawskiej—na prowincji zaś, oprócz Dyrekcjów Szczegółowych, Sądom Kryminalnym, Trybunałom, Rządom Gubernjalnym, Sądom Pokoju, Naczelnikom Powiatowym i Rejentom.

Listy Zastawne wylosowane, tym wykazem objęte, składane być winny do wypłaty od włącznie dnia 10 (22) Grudnia r. b., z jedenastu kuponami, wartość albowiem brakujących kuponów, z kapitału Listem Zastawnym objętego, potrąconą zostanie.

Nadmienia się nakoniec, że dla upowszechnienia wiadomości, o zakwestjonowanych w ciągu ubiegłych półroczy, Listach Zastawnych i Kuponach, na mocy Artykułu 124 Prawa z r. 1825, zamieszczone zostały przy tymże wykazie, numera Listów Zastawnych i Kuponów, w tej kategorji będących.—p. o. Prezesa *Kretkowski.*—Pisarz, Asesor Kolegjalny *Brzozowski.*

Dyrekcja Ubezpieczeń.—Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym, w Gmachu szkolnym, za Kościołem Ś-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym—w tygodniu upłynionym do d. 30 Wrześ. (12 Paźdz.) r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 1,193, na które, tudzież na dawniejsze w 1,669 wnioskach, złożono rs. 13,169 kop. 80. — Na żądanie zaś 138 uczestników (prócz procentu rs. 50 k. 4½, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rsr. 5,776 kop. 6 i umorzyła książeczek 42.—Przeto uczestników 17,344 posiada kapitał rs. 641,938 kop. 86½.—Prezes *Wierniewicz.* — Naczelnik Kancelarji *Słomiński.*

Komitet wsparcia Pogorzelców Miasta Mszczonowa.—Na dniu 9 Października r. b. mieszkańcy Mszczonowa dotknięci zostali okropną klęską przez pożar, który w ciągu kilku godzin ogarnął całe niemal miasto.

Przeszło dwieście domów drewnianych, 30 stodół i 25 domów murowanych zgorzało, a z zamożnego przedtem miasta, zaledwie 30 budynków pozostało. W skutek tak wielkiej klęski przeszło 3000 osób różnego wieku i stanu zostaje bez dachu, mienia i pożywienia, i koczując w polach wygląda pomocy od serc szlachetnych i miłosiernych. Komitet czuwający nad potrzebami nieszczęśliwych pogorzelców, odwołuje się do mieszkańców kraju, tak chętnych do ofiar, w nadziei, że ogół przyjdzie w pomoc nieszczęśliwym, przysyłając zasiłki na ręce Komitetu w Mszczonowie istniejącego.—Prezydujący *Wołowski.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wykonanie prawa o oczynszowaniu włościan z urzędu.

W numerze 206 Dziennika Powszechnego z dnia 15 Września r. b., objaśniony był sposób— w jakim Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych przedsięwzięła w wykonaniu Artykułu 68 prawa o oczynszowaniu włościan z urzędu z dnia 24 Maja (5 Czerwca) r. b., urządzić służbę ekonomiczno-techniczną przy Delegacjach czynszowych w Powiatach, niemniej jak służba ta w Gubernji Radomskiej jest już urządzoną. Gdy obecnie po odbyciu posiedzeń Rad Powiatowych w Gubernjach Lubelskiej i Augustowskiej, Delegacje czynszowe w tych Gubernjach wkrótce zacząć mają urzędować, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu odbytem w obecności Naczelnika Rządu Cywilnego w Królestwie, urządziła służbę ekonomiczną przy Delegacjach czynszowych w tych dwóch Gubernjach, jak następuje:

w Gubernji Lubelskiej.

Do Okręgu ekonomicznego I-go, złożonego z Powiatów Siedleckiego i Łukowskiego, przeznaczony został na p. o. Starszego Adjunkta— Bonifacy *Dąbkowski,* dotychczasowy Djetarjusz Wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Do Okręgu II-go, obejmującego Powiaty Bialski i Radzyński, przeznaczyła dotychczasowego Komisarza Ekonomicznego Antoniego *Szmidta,* z dodaniem mu do pomocy, p. o. Młodszego Adjunkta Juliusza *Egersdorfa,* dotychczasowego Aplikanta Wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

W Okręgu III-cim, składającym się z Powiatu Lubelskiego, pozostaje dotychczasowy Komisarz Ekonomiczny Aleksy *Wójcicki.*

Do Okręgu IV-go, złożonego z Powiatu Zamojskiego, przeznaczony został na p. o. Starszego Adjunkta Wincenty *Trzeszczkowski,* dotychczasowy młodszy Rachmistrz Sekcji dóbr i lasów w Rządzie Gubernjalnym Augustowskim.

Do Okręgu V-go, obejmującego Powiaty Krasnystawski i Hrubieszowski, otrzymał nominację na Komisarza Ekonomicznego, Piotr *Musielewicz,* dotychczasowy Starszy Referent Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, z dodaniem mu do pomocy p. o. Młodszego Adjunkta Stanisława *Wieczorkiewicza,* dotychczasowego Aplikanta Sekcji włościan i kolonistów w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych.

w Gubernji Augustowskiej.

Do Okręgu I-go, składającego się z Powiatów Łomżyńskiego, Augustowskiego i Sejneńskiego, mianowany został Komisarzem Ekonomicznym Aleksander *Bogdański,* pełniący dotychczas te obowiązki w całej Gubernji.

Do Okręgu II-go, złożonego z Powiatów Kalwaryjskiego i Marjampolskiego, otrzymał nominację na Komisarza Ekonomicznego Karol *Niedziałkowski,* dotychczasowy starszy Adjunkt Wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Obok tego, odpowiednio do wyżej powołanego Artykułu 68 prawa,—Gubernatorowie Cywilni:—Lubelski i Augustowski, wezwani zostali o przeznaczenie w każdym Powiecie z miejscowych urzędników, lub osób kwalifikację posiadających, zastępców Komisarzy i Starszych Adjunktów Ekonomicznych.

—*Journal de St. Petersbourg,* powtórzywszy ogłoszenie z *Dziennika Powszechnego* z dnia 29 Września, Nro 218, zawierające deklarację hr. Andrzeja Zamojskiego powiada:

„Powtarzając to ogłoszenie uważamy za stosowne podać szczegóły wypadku który takowe spowodował.

Właściciele ziemscy z różnych prowincij Królestwa zostali zwołani do Warszawy, w liczbie 2 do 300, i miewali obrady na których roztrząsane były kwestje polityczne. Szło o przedłożenie adresu Namiestnikowi Jego Cesarskiej Mości i dla zatajenia charakteru tego kroku, rozpuszczono pogłoski wspomniane w ogłoszeniu powyż wzmiankowanego *Dziennika Powszechnego,* mianowicie, jakoby Wielki Książę Namiestnik w rozmowach z hrabią Andrzejem Zamojskim upoważnił go do porozumienia się z innymi właścicielami ziemskimi w celu poznania życzeń narodu.

Pierwotnie, ci mniemani delegowani zdawali się mieć zamiar nadania adresowi tylko charakteru popierania rządu, żądając wszakże *instytucij narodowych,* bez ścisłego ich oznaczenia. Lecz wkrótce, czy to zachęceni upoważnieniem przypisywanem Wielkiemu Księciu Namiestnikowi, czy też pociągnięci namiętnemi rozprawami, odstąpili od tego programu, a życzenia wyrażone w ich programie, obok potępienia stanowczego działań rządu, posunęły się do domagania się przyłączenia Litwy, Wołynia i Podola do Królestwa Polskiego.

Uwiadomiony o treści adresu hrabia Zamojski oświadczył się nietylko przeciwko jego osnowie, lecz nawet przeciw myśli podania adresu.

To zdanie skłoniło właścicieli ziemskich do zaniechania tego zamiaru; w miejsce jego wnieśli projekt listu nie do Wielkiego Księcia Namiestnika, lecz do hr. Zamojskiego, poruczając mu dać poznać Jego Cesarskiej Wysokości mniemane życzenia kraju.

Życzenia te zresztą wyrażone były w podobnych prawie słowach, jak w projekcie adresu. Zawierały one także naganę działań rządu, a niemniej żądanie przywrócenia granic z 1772 roku.

Akt ten złożony został do rąk hrabiego Zamojskiego, który nie odmówił puszczenia go w dalszy bieg, zachowując sobie tylko wybranie stosownego czasu.

Przywiedzione tu fakta przedstawiają dwojaki charakter.

Z jednej strony żaden rząd nie mógł ścierpieć istnienia prywatnego zebrania bez mandatu prawnego, przywłaszczającego sobie z własnej powagi prawo przemawiania w imieniu narodu, potępiania działań administracji, wymagania zmian zasadniczych podstaw rządu, rozszerzenia granic królestwa, rozbierania i stawiania jako warunku współudziału kraju, załatwienia kwestij politycznych wniesionych i roztrzygniętych przez osoby prywatne nie ukonstytuowane prawnie w ciało polityczne.

Królestwo Polskie, z inicjatywy Monarszej, zostało uposażone instytucjami, określającemi drogę regularną wyrażenia potrzeb i rozwoju interesów kraju. Rząd zatem nie mógł dopuścić, aby prywatne zgromadzenie, przyjęło stanowisko rządu w rządzie, i ażeby cząstka kraju przywłaszczyła sobie prawo przemawiania w imieniu całego narodu.

Z drugiej strony porzucenie pierwotnego projektu bezpośredniego adresu, w miejsce tegoż przyjęcie projektu prostego listu bezpośredniego do hr. Zamojskiego, listu *nie podpisanego,* a którego przedłożenie nawet odroczone zostało do stosownej chwili, wskazywały że zgromadzenie właścicieli ziemskich uczuwało nieprawność swego kroku i że starało się usunąć *corpus delicti,* które poddałoby go pod bezpośrednie działanie prawa.

Względy te były rozważane przez Wielkiego Księcia Namiestnika przy ocenieniu tego wypadku.

Misja, jaką otrzymał Jego Cesarska Wysokość od Monarchy, jest misją zarazem pojednania i stałości: — pojednania dla uniknięcia smutnych starć, stałości dla przytłumienia ich wrazie potrzeby.

Zasady te ani na chwilę nie przestały być brane na uwagę przy przedsięwziętych przez Wielkiego Księcia Namiestnika środkach.

W obecnych okolicznościach, miała miejsce manifestacja przeciwna prawom. Obowiązkiem władzy było położyć jej tamę.

W tym celu *Dziennik Powszechny* z d. 15 Września, Nr. 206, ogłosił artykuł."

Journal de St. Petersbourg powtórzywszy go w całości dodaje:

„Ogłoszenie to miało na celu powstrzymanie biegu nieregularnej demonstracji i rozwianie pogłosek które musiałyby rozszerzyć się co do wysłania hr. Zamojskiego do Petersburga. Udawał się on tam powołany do zdania sprawy przed swym Monarchą, co do zezwolenia ze swej strony nadużycia jego imienia i osobistego jego stanowiska.

Pierwszy punkt co do którego hr. Zamojski, powinien był złożyć objaśnienia, dotyczył charakteru jego udziału w tym kroku, a mianowicie co do twierdzenia dzienników zagranicznych, o mniemanem upoważnieniu otrzymanem od Wielkiego Księcia Namiestnika, do zwołania delegowanych z pośród właścicieli ziemskich, w celu porozumienia się z niemi co do życzeń kraju.

Hrabia Zamojski złożył na piśmie stanowcze temu zaprzeczenie, które zostało ogłoszone.

Z tego wynika, że nie otrzymał żadnego upoważnienia i nie zwoływał nikogo.

Zgromadzenie właścicieli ziemskich i następstwa jego były skutkiem nierozważnego uniesienia.

Wszakże stanowiło ono niemniej naruszenie prawa, czego następstwa mogły być bardzo ważne.

Dążyło ono do przerwania regularnego biegu rozmaitych instytucij, do który udziału większa część mniemanych delegowanych mogła być powołana w skutek wyborów, a które to instytucje mają na celu zbadanie i rozwój prawdziwych interesów kraju.

Zwracało ich zatem z prawnej drogi otwartej dla ich działalności, gdzie obowiązkiem klas oświeceńszych i mających wpływ, jest aby pierwsze odpowiedziały na wezwanie, które o ich współudział, w interesie dobra publicznego uczynił Monarcha.

Zgromadzenie to mogło dostarczyć żywiołów i utworzyć punkt środkowy dla wzburzenia, które starają się utrzymać, a ku uspokojeniu którego dążą wszystkie usiłowania rządu.

Sam hrabia Zamojski, przyjmując mandat mu poruczony, wystawiał się na to, że imie jego przemieni się na sztandar, którym stronnictwo bezrządu nieomieszka osłonić anarchicznych dążeń, odpychanych przez wszystkich uczciwych i przywiązanych do kraju ludzi w Polsce.

Są to następstwa, od których rząd chciał go uchronić, wzywając go do Petersburga.

Oprócz tego Cesarz uznał, że powrót hrabiego Zamojskiego do Warszawy, w obecnych okolicznościach, przedstawiałby wiele niedogodności. Hrabia Zamojski uda się na jakiś czas za granicę.

Taka jest rzeczywista prawda o wypadku, który dziennikarstwo zagraniczne pochwyciło, w celu przeistoczenia go."

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

O radzie ministrów w Saint-Cloud, która miała niby to wskazać stanowczo usposobienie Cesarza w kwestji Rzymskiej, podają dzienniki francuzkie wiadomości, zupełnie nie odpowiadające oczekiwaniom. Przedmiotem narad nie była kwestja rzymska, lecz sprawy wewnętrzne, kwestja konwersji renty i przyszłych wyborów. W tym względzie dwie były propozycje; albo rozwiązać ciało prawodawcze w listopadzie, zwołać wyborców w grudniu i otworzyć posiedzenia nowej izby w styczniu, albo też powołać izbę w teraźniejszym jej składzie w grudniu dla zatwierdzenia budżetu i niektórych ważniejszych praw, a wybory rozpisać na luty. Zdaje się, że Cesarz skłania się ku temu ostatniemu projektowi.

Stronnicy zjednoczenia Włoch, jakkolwiek nie zdarzył się żaden niepomyślny dla ich nadziei fakt, jakkolwiek p. Thouvenel pozostaje na swem urzędowaniu, i nie obawiają się aby Cesarz przyjął postanowienie wprost przeciwne życzeniom Włoch, cokolwiek jednak stracili z swych optymistycznych przekonań, obawiając się nowej zwłoki, przynajmniej aż do czasu nowych wyborów i załatwienia kwestji finansowej.

Zapewniają, że lord Russel przesłał do gabinetu paryzkiego notę, z naciskiem dowodzącą konieczności cofnięcia załogi francuzkiej z Rzymu. Jednocześnie p. Nigra, któremu skrócono urlop w Turynie, miał przywieść także notę jen. Durando, domagającą się powtórnie przyspieszenia załatwienia sprawy rzymskiej. Jaki będzie skutek tych usiłowań niewiadomo. Stronnictwo nieprzychylne jedności włoskiej, mające wpływ na dworze francuzkim, nie zaniedba podburzyć miłość własną Cesarza, i starać się w niego wmówić, że przyjęcie postanowienia w obecnej chwili, przypisywanoby naciskowi Anglji. Jakkolwiek nie można przypuszczać, aby Cesarz uległ temu wpływowi, wszakże będzie się jeszcze starał znaleść jaki pośredni sposób rozwiązania; obawia się bowiem groźby Papieża, oświadczonej przez tegoż, p. de Lavalette, opuszczenia Rzymu, wraz z ostatnim żołnierzem francuzkim. Jakkolwiek odwołanie załogi francuzkiej z Rzymu, postanowione jest w zasadzie przez Cesarza, wszakże podobno kwestja ta nie będzie roztrząsana przedtem, nim Cesarz porozumie się z p. Thouvenelem co do odpowiedzi na okólnik jen. Durando.

Co do podróży p. Ratazzego do Paryża, to ta ma być zależną od okoliczności, i użyta jako ostateczny środek, gdyby obecnie prowadzone układy nie powiodły się. Z wiarogodnych źródeł zapewniają, że w świecie urzędowym nic nie było wiadomo o zamiarze Księcia Napoleona udania się do Neapolu. Nawet Wiktor-Emanuel dowiedział się o jego tam wylądowaniu z depeszy telegraficznej. Utrzymują teraz w Turynie, że książę z polecenia cesarskiego tak niespodzianie udał się do Neapolu, dla tego żeby mógł zobaczyć jaki jest tam stan rzeczy, nie zastawszy jednak żadnych przygotowań na jego przyjęcie. Tak księcia jak i jego małżonkę witano w Neapolu z wielką sympatją, daleko silniejszą niż w Genui.

Dzienniki paryzkie zaprzeczają podanym przez niektóre dzienniki belgickie wiadomościom z Meksyku, o złym stanie zdrowia armji i przepadnięciu w drodze z Vera-Cruz do Orizaby transportu prowadzącego znaczną sumę pieniężną; zaprzeczenie zaś swe opierają na tem, że od czasu ostatnio otrzymanych urzędowych wiadomości, żaden statek z Meksyku nie przybył do Europy.

W Hessji podobno znów obawiają się przesilenia ministerjalnego, z powodu, iż elektor odmawia proponowanego przez gabinet załatwienia wszystkich kwestij spornych.

(Ind.B., Patr., W. Z.).

Anglja.

Londyn, 9 Października. W wspomnianej przez nas wczoraj mowie mianej w Newcastle przez p. Gladstone, kanclerza skarbu, na szczególniejszą uwagę zasługuje ustęp dotyczący Ameryki, z którego okazuje się, że mówca nie wątpi bynajmniej o ostatecznem oderwaniu się Południa od Północy. Z tego powodu *Globe* tak się wyraża: „Nie jesteśmy upoważnieni do oznaczenia dnia i godziny, w której Anglja uzna konfederację południową; nie ulega atoli najmniejszej wątpliwości, że uznanie to nastąpi w niedalekiej przyszłości." *Times* oświadcza, że p. Gladston wynurzył przekonanie, które 99 anglików na 100 podziela.

Komisja wystawy podaje do wiadomości powszechnej, że z upoważnienia Królowej, książę Walji postanowił wystąpić na początku 1863 roku urzędownie w gmachu wystawy i rozdać przy tej sposobności medale i świadectwa zaszczytnej wzmianki. Uroczy-

stość ta odłożoną została na pierwszy miesiąc roku przyszłego z tego powodu, że wówczas dopiero upłynie żałoba dworska po księciu Albercie. Ceremonja ta odbędzie się przed 10-m stycznia, wieczorem, przy oświetleniu gazowem. Wszystkie osoby posiadające bilety wejścia na cały czas trwania wystawy, zostaną na tę uroczystość przypuszczone; inne zaś osoby będą miały do gmachu wystawy wstęp za opłatą jednego funt. ster. od każdego biletu. Zamknięcie wystawy nastąpi w piątek 31-go b. m. Od poniedziałku, 3-go listopada, do soboty, 15-go t. m., gmach wystawy będzie znowu za wyższą opłatą otwarty, dla ułatwienia wystawcom sprzedaży ich przedmiotów, poczem wystawa zostanie bez wszelkiej uroczystości zupełnie zamkniętą. Pakowanie przedmiotów wystawionych rozpocznie się 17-go listopada.

P. Roebuck pisze z Wiednia do *Times'a* dla sprostowania niektórych wiadomości, zakomunikowanych temu pismu przez jego korespondentów wiedeńskich: „To co korespondent wasz donosi, jakoby otrzymałem ustępstwo na drogę żelazną, jest zupełnie bezzasadne. Niczego od rządu austrjackiego nie żądałem i niczego się od niego nie spodziewam. Również nie jestem gościem u barona Thierry. Nie pojmuję, co moje działanie i mój pobyt na lądzie stałym może obchodzić *Times'a*. Podróżuję jako człwiek prywatny z mą rodziną i nie mam żadnego politycznego urzędu ani żadnej misji politycznej.

Podług ostatniego wykazu banku angielskiego, liczba banknotów w obiegu będących wynosi 21,369,825, a zapas brzęczącej monety 16,548,156 f. st.

Austrja.

Wiedeń, 11 *Października*. Komisja finansowa (z 24 członków złożona) izby deputowanych roztrząsnęła onegdaj budżeta rady ministrów i ministerstwa policji. Propozycje tej komisji są takież same, jak i do budżetu na r. 1862. Ministerstwo policji, którego budżet na rok 1862 uchwalony został w wysokości 2,627,400 zł. reń., żąda na r. 1863, na wydatki zwyczajne 2,633,800, i na nadzwyczajne 260,000 zł. reń., czyli razem 2,893,800 zł, reń. Na straż policyjno-wojskową wydatki obliczone są na 792,260 zł. reń. Jak donosi *Botschafter*, w liczbach tych zaprowadzone zostały nieznaczne zmiany. Zasługuje na uwagę jedna głównie uchwała, dozwalająca ministrowi policji przenoszenia w krajach koronnych cząstkowych rubryk budżetu straży policyjno-wojskowej. Tak np. jeżeli minister policji oszczędzi cokolwiek na wydatkach na straż pomienioną w Dolnej Austrji, wówczas może użyć tę oszczędność na takąż straż w Styrji, Czechach i t. d. Minister baron Meczery żądał upoważnienia do takiegoż przenoszenia kredytów i w innych oddziałach zarządu policyjnego, a żądanie to popierał referent hr. Belcredi; komisja atoli do tego nie przychyliła się. Obrady w komisji finansowej nad budżetem na r. 1863 ukończone zostaną za trzy tygodnie.

Wychodzące w Peszcie czasopisme rumuńskie *Concordia* donosi, że rada namiestnicza królewsko-węgierska mianowała komisję, mającą, na zasadzie rozkazu cesarskiego, nakreślić projekt do prawa w przedmiocie kwestji języków narodowości nie węgierskich, który to projekt ma być oddany przyszłemu sejmowi węgierskiemu do roztrząśnięcia. Komisja ta składa się jedynie z członków rady namiestniczej. Rumuni i serbowie są w niej reprezentowani przez radców namiestnictwa Mihali'ego i Mandies'a. *Concordia* nadmienia, że pożądanem byłoby ażeby i inni znani mężowie tychże narodowości powołani zostali do tej komisji, coby postawiło rząd w możności należytego przekonania się o życzeniach rumunów i serbów.

W podanym niedawno Cesarzowi, za pośrednictwem kancelarji nadwornej chorwackiej, adresie w kwestji wychowania publicznego wynurzone zostało życzenie, ażeby na wzór namiestnictwa węgierskiego, mającego do spraw dotyczących szkół osobnego referenta w osobie biskupa Danjelika, podobnyż radca mianowany został i w namiestnictwie chorwackiem, oraz ażeby tak samo jak w Węgrzech, ustanowieni zostali w krajach chorwackich i słoweńskich inspektorowie szkół.

Podług wiadomości z komitatów węgierskich, położonych po tamtej stronie Dunaju, głównie zaś z Samogy i Zala, rozboje szerzą się w sposób zastraszający. Wszystko cokolwiek pisano dotąd po gazetach o położeniu bez wyjścia prawie tamecznej okolicy, jest słabe w obec rzeczywistości. Trudno uwierzyć ile mieszkańcy tych komitatów ucierpieli dotąd od band rozbójników; do chwili obecnej władza nie zdołała zapewnić bezpieczeństwo publiczne chociażby w najmniejszym pomienionych okolic zakątku. Dziwnem się wydaje, że komitaty Samogyański i Zalański, mające 214 mil kwad. przestrzeni i około 540,000 mieszkańców, trapione są przez jakich kilkunastu rozbójników, dopuszczających się mordu i rabunków. Pomimo szczupłej liczby, żadnego z tych rozbójników nie zdołano ująć.

Francja.

Paryż, 9 *Października*. Dziś nie było posiedzenia rady ministrów, ponieważ Cesarz czuł się utrudzony podróżą, lecz rada ta odłożona została do jutra. Wszyscy ministrowie byli w Saint-Cloud, dla złożenia uszanowania Cesarzowi. Zatem prawie zbytecznem byłoby dodawać, że i dziś ograniczają się na przypuszczeniach i pogłoskach co się tyczy zamiarów Cesarza w kwestji rzymskiej. Wszelako ponieważ wszystkie pogłoski zawierają w sobie pewne zawsze oznaki, dzisiejsze przypuszczenia wskazują niejako, że odwołanie załogi francuzkiej z Rzymu postanowione jest w zasadzie, z pozostawieniem wszakże Papieżowi dosyć długiego terminu do wprowadzenia żądanych przez Cesarza reform. Jeżeli część rady cesarskiej przychylna utrzymaniu świeckiej władzy Papieży, nie może już przeszkodzić przyjęciu w zasadzie cofnięcia załogi z Rzymu, przynajmniej usiłuje przedłużyć termin tego odwołania do czasu, w którym, według jej mniemania, mogą nastąpić radykalne zmiany. Stara się zatem, aby zamiast trzy i szcściomiesięcznego terminu wyznaczony był trzyletni.

Można łatwo zrozumieć, że ultimatum dające tak znaczny czas do namysłu, budzące tyle nadziei stronnictwa przeciwnego zjednoczeniu Włoch, dla stronnictwa przychylnego temu zjednoczeniu wydawałoby się jedynie złudzeniem. Lecz jak się zdaje termin wyznaczony dworowi papiezkiemu nie nadużyje zbytecznie cierpliwości rzymian, a w każdym razie stanowcze jego oznaczenie zada boleśny cios złudzeniom tych, którzy spodziewali się zmiany gabinetu.

Gdyby nawet zatem podróż p. Ratazzego do Paryża została odroczoną, o czem donoszą niektóre depesze telegraficzne, nie znaczyłoby to wcale, jakby chciano wmówić, że Cesarz odmówił widzenia się z p. Ratazzim, co znów zostaje w zupełnej sprzeczności z znanemi doskonałemi stosunkami monarchy francuzkiego z gabinetem włoskim, lecz raczej, że p. Ratazzi otrzymał wiadomość, iż uzyskał od rządu cesarskiego, wszystko co tylko było możebne w obecnej chwiii.

Utrzymują tu, iż zupełnie jest bezzasadne mniemanie dzienników wiedeńskich, jakoby rząd włoski zobowiązał się względem mocarstw które go uznały, nie podnosić kwestji rzymskiej i weneckiej. Jenerał Durando natenczas dał tylko ogólne zapewnienia umiarkowania w postępowaniu; zresztą dla uzyskania poparcia mocarstw nie mógł zrzec się roszczeń stanowiących główną podstawę siły państwa włoskiego.

Jeżeliby dawać wiarę depeszom telegraficznym prywatnym, Książę Napoleon i Księżna Klotylda zaniechali zamiaru podróży do Egiptu. Z drugiej strony jednak donoszą, że Said-pasza opuścił Konstantynopol, aby oczekiwać na ich przybycie w Aleksandrji, dokąd pośpieszył także pan Lesseps, bawiący w Paryżu. Zdaje się niepodlegać wątpliwości, że Książę Walji udaje się do Lizbony, ażeby być obecnym przy uroczystościach ślubnych Króla Dom Ludwika.

Mehmed-Dżemil-pasza, nowy ambasador Porty przy dworze francuzkim, wczoraj przybył do Marsylji, a jutro stanie w Paryżu. Towarzyszy mu liczny orszak. Mehmed-Dżemil-pasza, był już raz w Paryżu w charakterze pełnomocnika tureckiego i podpisał traktat paryzki wspólnie z Ali-Paszą.

Traktat francuzko-anamski, któremu według mylnych pogłosek Cesarz miał odmówić zatwierdzenia, został już ratyfikowany i statkiem *Echo*, ma być odwieziony do Konhinchiny dla doręczenia go Cesarzowi Anamskiemu.

Patrie podaje wiadomości z Meksyku według których w Puebla dokonywane są znaczne roboty w celu obwarowania tego punktu, lecz armja meksykańska, zdziesiątkowana w potyczkach, według tychże wiadomości, miała się zmniejszyć do 15,000 ludzi. Jenerałowie Juareza, na których wylądowanie w Vera-Cruz oddziału francuzkiego składającego się z 3,500 ludzi, sprawiło bardzo przykre wrażenie, wyraźnie są zniechęceni przybyciem tych posiłków, a szczególniej wiadomością, że inne jeszcze oddziały wkrótce przybędą. Zdaje się, że ostatnie wiadomości nadeszłe z Anglji do Meksyku dawały rządowi Juareza nadzieję, iż z gabinetem tujleryjskim można będzie wejść w układy; lecz złudzenia te prędko się rozchwiały. Wojska francuzkie przysposobiały się do rozpoczęcia na nowo działań zaczepnych.

Włochy.

Turyn, 8 *Października*. Główna uwaga jest zwrócona na wczoraj ogłoszony w gazecie urzędowej dekret amnestji dla osób zawikłanych w ostatnich wypadkach w Sycylji i Kalabrji. Tylko zbiegowie z armji są, jak wiadomo, z niej wyłączeni. Postanowienie to jest bezwątpienia bardzo ważne, lecz spory jakie wywołało w łonie gabinetu, cały przebieg tego interesu, zmniejszyły urok amnestji, bo wszystkim wiadomo było, iż łaska królewska pragnęła oddawna przełamać wachania się niektórych ministrów. Powiadają, że niektórzy z ułaskawionych nie zechcą skorzystać z amnestji, żądając aby ich sądzono. Jeżeli to ma być tylko wybiegiem stronniczym, w celu utworzenia kłopotów, trudności a nawet przykrości ministrom, to opinja publiczna potępi surowo ten wybieg.

Zwołanie parlamentu jest niewątpliwe, nie wiadomo tylko jeszcze, którego dnia nastąpi. Pierwsze posiedzenia będą burzliwe; spodziewają się walki i to walki zaciętej.

Stan Sycylji bardzo jest smutny pod względem bezpieczeństwa publicznego. Zagorzalcy uzbroiwszy w sztylety ludzi bez czci i wiary, spowodowali rozlew krwi na ulicach Palermo. Czy była to zemsta, czy też chęć wywołania rozruchów, niewiadomo; sąd prowadzi już śledztwo w tej sprawie. Tymczasem jen. Brignone wydał rozkaz nakazujący powszechne rozbrojenie w ciągu trzech dni. Ubolewają, że jenerał ten opuszcza Sycylję, ponieważ utrzymuje, że potrafiłby on wkrótce przywrócić spokojność. Następca jego jen. Govone, jest jeszcze młody, pełen sił i zasług, i zapewne pójdzie w ślady swego poprzednika. Jen. Govone zaszczytnie znany jest w Europie z powodu udziału jego w wojnie Wschodniej; jako komisarz królewsko-sardyński przy Omer-Paszy, wsławił się sprawując drażliwą tę misję.

Na ostatnich naradach ministerjalnych zachodziły spory pomiędzy p. Pepolim a p. Ratazzim. Zapewniają obok tego, że pierwszy z nich udaje się z misją nadzwyczajną do Berlina; nie objaśniają wszakże czy to będzie misja polityczna, czyli też dotycząca jego wydziału, to jest ministerstwa handlu. W obecnej chwili położenie gabinetu nie przedstawia nic wybitniejszego.

W komitecie artyleryjskim panuje wielka czynność. W zakładach arsenału turyńskiego odlano działo nowego wynalazku, które ma wzbudzić wielkie zajęcie w sferach wojskowych. Ponieważ stara twierdza Levano nad Lago Magiore ma być zburzona, komitet na niej będzie próbował skuteczności tego nowego złobkowanego działa. Królestwo Włoskie szczyci się posiadaniem licznej i doskonałej artylerji, rownie jak i artylerzystami, którzy utrzymują dawną, zamienioną w przysłowie jego sławę pod tym względem.

Pogłoski o zamiarze rychłej podróży Króla do prowincij południowych są co najmniej przedwczesne. Trzeci syn Króla Wiktora-Emanuela, Książę Oddone, powrócił do Genui, gdzie przepędzi zimę. Wiadomość o przybyciu Księcia Napoleona i Księżny Klotyldy miłą była niespodzianką dla tutejszej publiczności, która sądziła, że Księstwo znajdują się jeszcze w Ajaccio.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Londyn, 9 *Października*. Stronnicy Garibaldego mieli posiedzenie w Guild-hall-Coffe-house, celem obradowania nad przedsięwzięciem środków w obec odmowy lorda Majora, nie dozwalającej meetingu w Guild-hall. Zebranie to po długich rozprawach uchwaliło, że meeting odbędzie się w London-Tavern, w przyszły wtorek lub środę. Mówią, że p. Wood, członek parlamentu przyjął ofiarowaną mu prezydencję tego zebrania.

Turyn, 10 *Października*. Całe dziennikarstwo wyraża jednogłośnie swe oburzenie przeciw sprawcom zbrodni popełnionych w Palermo dnia 1 października.

Turyn, 10 *Października*. Dziennik *Nationalités* zamieszcza list doktora Riparego opisujący bieg kuracji rany Garibaldego. Spodziewa się on, że wyleczenie będzie spieszniejsze niż przypuszczano.

Turyn, 10 *Października*. Rząd austrjacki przesłał proklamację w kształcie listu do legji węgierskiej, w której obiecuje ułaskawienie wszystkich wychodźców jeżeli wrócą do kraju. Jen. Türr udzielając swym towarzyszom ten dokument oświadczył, że mimo zobowiązań, wszystkim jest dozwolone korzystanie z tej obietnicy. Utrzymują, że nikt tej propozycji nie przyjął.

Raguza, 10 *Października*. Omer-Pasza opuścił Skutari i udał się do Konstantynopola. Zamierza on podobno porzucić zawód wojskowy. Derwisz-Pasza wyjechał do Bośnji przez Ostrog.

Madryt, 9 *Października*. Przyjaciele jen. Prima, utrzymują, że zamierza wywołać rozprawy nad kwestją meksykańską.

Lizbona, 9 *Października*. Pięć statków angielskich, między temi *Warrior*, zawinęły do portu lizbońskiego. Admirał bezzwłocznie prosił o posłuchanie u Króla.

Londyn, 11 *Października*. Parostatek *City of Washington* przywiózł wiadomości z Nowego-Jorku z 30-go września. Oddział wojsk związkowych atakował Pont Chatoula pod Orleanem i został odparty ze znaczną stratą. W Welmington, w północnej Karolinie panowała żółta febra. Skonfederowani spalili miasto Augusta w stanie Kentucky. Jen. Mac Clellan liczy ogólną stratę wojsk związkowych w bitwach stoczonych w Marylandzie, na 14,700 ludzi, bądź rannych, bądź zabitych lub nie stawających się do apelu; mniemają, że skonfederowani stracili 30,000 ludzi najlepszego wojska. W skutku tajemniczego ruchu jen. Lee nad Harpers Ferry, Mac Clellan zbliżył się ze swym sztabem głównym do tego miasta. Donoszą z Nowego-Jorku pod datą 2-go b. m., że Mac Clellan odwiedził Washington. Słyszano silny odgłos dział w kierunku miasta Leesburg. Armja związkowa opuściła z artylerją i amunicją przylądek Cumberland, i udała się w pochód w kierunku Ohio, celem połączenia się z jen. Buell.

Trjest, 9 *Października*. Donoszą z Aten, pod datą 6-go b. m. że w senacie toczyły się żywe rozprawy z powodu petycji podpisanej przez 300 Greków, żądającej zmiany systemu w administracji obecnej, oraz wolności druku. Senator Bulgaris popierał to żądanie, przedstawiające według jego zdania, opinję większości całej Grecji. Wielu oficerów i żołnierzy, korzystając z udzielonej im amnestji, wraca do domów. Odbierają oni wszędzie oznaki najżywszego współczucia.

Augsburg, 10 *Października*. Marja, Królowa neapolitańska przybyła do klasztoru Urszulinek, w towarzystwie brata swego, Księcia Ludwika. Małżonka Franciszka wybrała II-go wybrała miejsce to na stałe swe schronienie. Wyrzeka się ona podobno na zawsze wielkości światowych.

Frankfurt nad Menem, 12 *Października*. Według tutejszej *Post-Zeitung* z powodu wyznaczonych na d. 27 b. m. wyborów do ciała prawodawczego, otwarcie zgromadzenia wielko-niemieckich reprezentantów ludowych, odroczone zostało do 28-go. Tutejsza *Handels-Zeitung* zapewnia, że na prywatnej naradzie, w której wzięło udział około 15-u członków parlamentu, panowała zupełna jednomyślność w kwestji niemieckiej.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Pierwsza połowa dnia wczorajszego była prawie pogodna, druga niepogodna; od godziny 2-ej do $7\frac{1}{2}$ w wieczór deszcz nieustannie padał; wieczorem niebo na pół pogodne. Wiatr panował mocny południowo-zachodni, rano mierny zachodni. Powietrze ciepłe, po południu w czasie deszczu ochłodziło się; średnia temperatura dnia jest $9\frac{7}{10}$ stopni Réaumura, o $2\frac{7}{10}$ stopni wyższa od normalnej; największe ciepło w południe $14\frac{1}{5}$, najmniejsze w nocy $7\frac{1}{5}$ stopni Réaumura. Barometr opadał szybko, średnia jego dzienna wysokość jest 744,74 milimetrów. Elektryczność 28 stopni. Na słońcu dwie wielkie i kilka małych plam. Księżyc najdalej od ziemi o godzinie 1-ej w nocy.

— We wsi i gminie Witkowo, powiecie Lipnowskim, dnia 22 Sierpnia r. b., z uderzenia piorunu wybuchł pożar, skutkiem którego spaliły się: owczarnia, stodoła i spichrz, ubezpieczone na rs. 4,220, oraz druga stodoła, której szacunek nie jest wiadomy, młocarnia, maneż, 295 sztuk owiec i zboże w snopie.

— W okręgu naukowym Moskiewskim, zawierającym ośm gubernij (Moskiewską, Jarosławską, Smoleńską, Tulską, Włodzimierską, Kostromską, Riazańską i Kaługską) znajdowało się w 1861 r. 363 zakładów naukowych, liczących 25,539 uczniów, 110 nauczycieli i 68 nauczycielek. Cyfry powyższe rozdzielają się następnie:

Gimnazjów 12, z 162 profesorami lub nauczycielami i 2,910 uczniami, a przy gimnazjach dwa oddziały nauk praktycznych z 1 nauczycielem i 63 uczniami; 1 szkoła niedzielna dla nauki rysunku z 1 nauczycielem i 24 uczniami; 1 kurs nauk klasycznych wcielony do 2-go gimnazjum w Moskwie z 313 uczniami; 11 pensjonatów z 1,210 uczniami; 5 szkół dla taksatorów i mierniczych z 13 nauczycielami i 142 uczniami. — Liczba szkół powiatowych wynosiła 84; miały one 398 nauczycieli, uczniów zaś 4,652. — Liczba szkół parafjalnych dochodziła do 193, a mianowicie: 8 utrzymywanych kosztem korony, a mających 14 nauczycieli i 730 uczniów, między którymi 63 dziewcząt; 139 utrzymywanych przez municypalności, a liczących 268 nauczycieli i 9,004 uczniów, pomiędzy którymi 513 dziewcząt; 4 utrzymywane kosztem gmin wiejskich z 4-a nauczycielami i 917 uczniami, w liczbie których 26 dziewcząt; 42 utrzymywanych przez prywatne osoby z 68 nauczycielami i 1,599 uczącymi się, z których 240 dziewcząt.—Szkoły żeńskie w liczbie 27, miały 157 nauczycieli, 12 nauczycielek i 1,599 uczennic.—47 pensjonatów i szkół prywatnych, ze składem osób liczącym 134 nauczycieli, było uczęszczanych przez 860 uczących się płci obojej; cyfra jednak ta nie jest ścisłą.

— W d. 20 Września odbył się publiczny popis progimnazjum w Śremie, w obecności liczniej niż dawniej zebranej publiczności. Pierwsze sprawozdanie tego progimnazjum, które wyszło na św. Michał, zawiera naukową rozprawę „o wyborze senatu rzymskiego", napisaną w języku łacińskim przez profesora Sempińskiego i wiadomości o szkole, podane przez dyrektora zakładu w dwóch językach niemieckim i polskim. Z tych wiadomości okazuje się, że językiem wykładowym w IV-ej, V-ej i VI-ej klasie, był język polski i niemiecki, że w III-ej klasie dla lepszego zrozumienia, zawsze jeszcze używano przy objaśnianiu i tłomaczeniu oprócz niemieckiego także i polskiego języka. Grono nauczycielskie składało się z 8 członków. Do zakładu uczęszczało 128 uczniów, z których ubyło 12, tak, że w końcu roku szkolnego pozostało 116, z których 67 katolików, 23 ewangelików i 26 starozakonnych; miejscowych 70 zamiejscowych 46. Tym sposobem uczęszcza do progimnazjum tego przeważająca liczba katolików. Im więcej będzie uczęszczać katolików, tem łatwiej będzie uzyskać otworzenie gimnazjum katolickiego w Ks. Poznańskiem.

— Dnia 24 Września umarł w Maryborze (Marburg) w Styrji ks. biskup Antoni Slomszek, wielce zasłużony narodowiec i znakomity pisarz słoweński.

— W królestwie włoskiem ogłoszona została administracyjna statystyka tego państwa, z której okazuje, że cała ludność tego państwa wynosi 21,728,529 głów; z tego przypada na Piemont i Lombardję 7,106,696; Emilję, Marchje i Umbrję 3,522,904; Toskanję 1,815,243; Neapolitańskie 9,283,686. Miasta mające po więcej niż 100,000 mieszkańców są: Neapol liczący 417,000 mieszk.; Medjolan 220,000; Palermo 186,000; Turyn 180,000; Genua 120,000; Florencja 115,000. Z innych miast Messyna liczy 94,000 mieszk.; Liwurno 80,000; Bononja 75,000.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Niejednokrotnie a słusznie uskarżano się na źle urządzone stosunki księgarskie Warszawy z Krakowem, Lwowem, Kijowem, Żytomierzem, Wilnem, Poznaniem i t. d.; kiedy książki wydawane w Lipsku, Brukselli, Paryżu lub Londynie, możemy mieć w kilka dni, nieraz, po ich ukazaniu się,—dzieła wychodzące w powyżej wspomnionych miejscach, bliżej bezwątpienia nas obchodzące, bo w rodowitym naszym języku, a przedmiotami krajowemi zajmujące się, dochodzą nas zaledwie w kilka miesięcy. Jaki jest tego powód, jako niewtajemniczeni w księgarskie obroty i stosunki, nie możemy tego dokładnie wytłomaczyć; sądzimy jednak, iż znalazłby się na to środek, gdyby tylko kto chciał się tem zająć, gdyby nowozakładające się księgarnie, szczególniej na tę drogę skierowały swe usiłowania, porzucając ubite ścieszki, które, jakkolwiek innym księgarniom zapewniły powodzenie, zostały tak już przez nie ogarnięte, że trudno nowym zapaśnikom prowadzić na tem polu walkę. Księgarnie, jak tu w Warszawie, tak i w innych miastach polskich codziennie prawie przybywają, co okazując niejako wzrost oświaty, dowodzi także, iż coraz bardziej dawny kierunek zwracania się ku zachodowi wyłącznie, będzie (czego nawet widzimy już silne zaczątki) porzucony, a za to większa uwaga będzie zwrócona na wewnątrz; potrzeba zatem lepiej urządzonych stosunków księgarskich z miejscami na początku wzmiankowanemi coraz stając się silniejszą, zmusi do baczniejszego zwrócenia na to uwagi księgarń, szczególniej nowozakładających się tak u nas, jak i w tych miastach. O ile nam się zdaje, nowo założona księgarnia w Krakowie p. Franciszka Grzybowskiego, między innemi i ten sobie obrała cel, i chociaż dotąd nie posiada jeszcze żadnego nakładowego dzieła, pospieszyła z nadesłaniem do Warszawy, tymczasowo, choć kilkunastu książek, będących u niej w komisie.

Z pomiędzy nadesłanych tu przez tę księgarnię książek, godną jest uwagi rozprawa, pod tytułem: *O znakomitych zasługach w kraju rodziny Korycińskich*, skreślona przez Konstantego Hoszowskiego, P. O. D., autora między innemi pracowicie zebranej monografji o biskupie Andrzeju Trzebickim, senatora b. rzeczypospolitej Krakowskiej, prezesa rady ogólnej Towarzystwa dobroczynności, członka c. k. Towarzystwa naukowego Krakowskiego, a która była czytana na posiedzeniach oddziału nauk moralnych tegoż Towarzystwa w d. 3-m Lutego, 2-go Kwietnia i 3-m Czerwca b. r., następnie umieszczona w XXIX Tomie Roczników Towarzystwa Naukowego Krakowskiego, a potem wyszła w osobnem odbiciu. Jest to nader sumienna i mozolna praca, gdzie podane są wiadomości dziejowe wykazujące zasługi 45-u członków rodziny Korycińskich płci męzkiej i 12 żeńskiej. W pierwszej jej części skreślone są te zasługi ich na polu służby publicznej, przyczem są wzmianki o licznych zapisach, uczynionych przez tę rodzinę na rzecz kościołów i zakładów dobroczynnych. Pomiędzy Korycińskimi, szczególniej jaśnieje Stefan, kanclerz, wierny w szczęściu i nieszczęściu Królowi Janowi-Kazimierzowi, a o którym ciekawe wiadomości znajdują się w dziele p. Plebańskiego *Jan-Kazimierz Waza i Marja-Ludwika*. — W drugiej części podane są ciekawe wyjątki (w liczbie 16-u) z panegeryków, mów i kazań pogrzebowych, oraz treść kilku zapisów obligacyjnych na rzecz kościoła Św. Szczepana w Krakowie, w którym rodzina Korycińskich posiadała swe nagrobki, i nad którym szczególną rozciągała opiekę. W końcu dołączone są dowody historyczne i przypisy, między któremi na uwagę zasługuje: „Rzecz o Zakładzie wychowawczym Zofji czeskiej dla ubogich panien, podług spółczesnych rękopismów spisana." Zakład ten dzielił się na trzy oddziały: jeden przeznaczony dla sierot i ubogich panien, drugi dla zamożnych (konwikt), a trzeci stanowiący ochronę, bo w nim, jak powiada autor (str. 143) mieściły się dzieci od sześciu do siedmiu lat mające, bez różnicy pochodzenia, które na pewien przeciąg czasu każdego dnia przez rodziców w godzinach przedpołudniowych lub popołudniowych, dla umoralnienia, tudzież nauki czytania, pisania, szycia, przędzenia i t. p. oddawane bywały, którym w pewnych czasach pozwalano do rodziców wracać.

— Dnia 7-go b. m. Cesarska Akademja nauk w Petersburgu, odbyła publiczne posiedzenie, na którem stały sekretarz, akademik Wesełowski odczytał sprawozdanie o przyznaniu w roku bieżącym nagród hr. Uwarowa. Nagrody te, jak wiadomo, ustanowione zostały dla zachęcenia pisarzy rosyjskich do zajmowania się historją ruską i słowiańską, oraz literaturą dramatyczną. Ze sprawozdania, odczytanego na tem posiedzeniu, widzimy, że o nagrody w roku bieżącym ubiegało się cztery utwory dramatyczne, ale z tych jeden tylko uznano za odpowiadający wszelkim wymaganiom, położonym za konieczny warunek do uzyskania nagrody hr. Uwarowa, podług ustawy. — Dzieł historycznych na ten konkurs przysłano do akademji pięć, z których cztery zaszczycono mniejszemi nagrodami (po 500 rs. każda), a mianowicie: 1) N. Lange: *Izsliedawanija ob ugołownom prawie Ruskoj prawdy*.— 2) N. Własjewa: *O wmienienji po naczałam teorji i drewniaho ruskaho prawa*.— 3) D. Iłowajskiego: *Istorja Riazanskaho Kniażestwa* i 4) A. Hilferdinga *Borba sławian s niemcami na Baltijskom pomorje w średnije wieka*. — Oprócz tego p. Szczerbin i profesorowi uniwersytetu Charkowskiego A. Palumbeckiemu przyznano złote medale w dowód wdzięczności akademji za pomoc okazaną przez napisanie rozbioru dwóch dzieł konkursowych.

— Drukiem K. Goriczki w Wiedniu wyszedł *Veniec* słowiańskich pieśni narodowych, uwity i wydany przez słowaka M. Ch. z Bańskiej Bystrzycy, nakładem E. Krczmerego. Książka ta obejmuje 10 arkuszy druku w małej 16-ce.

— Czasopisma *Cyrill* i *Method* w języku słowackim, redagowanego przez Dra O. Radlińskiego, wyszedł w Skalicy (w ziemi słowaków), 5-go września, numer 40-ty.

— Nowego czasopisma czeskiego pod tytułem *Osvieta*, wydawanego w Pradze nakładem drukarni Dra J. Gregra i F. Szimaczka, wyszedł numer pierwszy. Treść jego jest następująca: Przemowa do młodzieży czesko-słowiańskiej;—„Barbara Radziwiłówna"; —Jak Rzym dopomagał Morawskiej rzeszy Świętopełkowej do utrzymania niepodległości;—Uczmy się poznawać przyrodę; — Opowiadania o Prometeuszu;—Straż nad poprawnością języka. W końcu tego ostatniego artykułu, w którym wykazane są wzory poprawnego stylu czeskiego, powiedziano: „Wytykać będziemy na przyszłość ważniejsze odstąpienia od zasad stylu i prawideł gramatycznych, napotykane dość często tak w piśmie jak i w mowie."

— Wyszedł z druku w Pradze tom piąty „Komedij i gier" Mateusza Kopeckiego, obejmujący: dokończenie komedji *Posvicenske kolacze; Hrabie Zikmund*, dramat w trzech aktach; *Vrah Boleri z Cecilie*, dramat w tyluż aktach; *Żenichove*, komedja w trzech aktach; *Bezhlavy rytirz*, dramat w trzesh aktach; *Kouzelnice Megera*, dramat w czterech aktach, oraz początek komedji *Prohandlovane żeny*.

— Katalog kwartalny Hinrichsa (*Hinrichs Vierteljahrs-Katalog*) podaje wykaz statystyczny płodów literatury niemieckiej, ogłoszonych drukiem w latach 1860 i 1861. Z katalogu tego główne tu cyfry podajemy. Dzieł teologicznych wyszło w 1860 roku 1,454, a w 1861 roku 1,394; prawnych i politycznych w tychże latach, 884 i 936; lekarskich 428 i 436; z dziedziny nauk przyrodzonych, chemji i farmacji 456 i 512; dzieł filozoficznych 95 i 71; pedagogicznych, tudzież książek szkolnych 795 i 828; dzieł dotyczączących języków starożytnych i wschodnich 355 i 372; dotyczących nowych języków 257 i 242; dzieł historycznych i biografij 595 i 618; jeograficznych 262 i 252; matematycznych i astronomicznych 93 i 98; utworów literatury nadobnej 936 i 908; dzieł traktujących o sztukach pięknych 431 i 449; dzieł poświęconych literaturze słowiańskiej i węgierskiej 116 i 152 i t. d. Ogółem w pierwszem z pomienionych lat wyszło w Niemczech dzieł rozmaitej treści 9,496, a w drugiem —9,398.

— Wyszło z druku w Lipsku, nakładem Hermanna Mendelsohna, dzieło pod tytułem: *Moses Mendelsohn. Sein Leben und Seine Werke. Von Dr. M. Kayserling*. Jest to pierwsza, popularnie napisana biografja znakomitego filozofa niemieckiego. Książka ta może być uważana jako tom dodatkowy do dzieła „Zbiór pism" Mendelsohna, obejmuje bowiem wiele ciekawych, dotąd drukiem nieogłaszanych listów od i do tego myśliciela.

— Pamiętnik stenograficzny na r. 1862 wyszedł w Berlinie pod tytułem: *Stenografischer Almanach für das Jahr 1862, herausgegeben von Freunden der Stolzeschen Stenographie. 9 Jahrgang*. Książeczka ta obejmuje rozprawkę „O stenografji parlamentarnej", traktującą przedmiot ze strony teoretycznej i praktycznej, oraz wykaz członków 92-ch towarzystw stenograficznych, które potworzyły się w Niemczech i Szwajcarji dla szerzenia metody stenograficznej Stoltzego i które zaczynają łączyć się w grupy odpowiednie do położenia geograficznego.

RYS OGÓLNY DZIAŁAŃ
WŁADZ RZĄDOWYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO
za rok 1860.

(Dokończenie obacz Nr. 228).

IX. Wydział Skarbowy.

Porównanie Dochodów z Wydatkami i Remanent.

Ogólny dochód Skarbowy tak z poborów w budżetem roku 1860 wskazanych, jak i pozostałości do poboru z lat poprzednich wynosił . . . . rs. 27,540,909 k. 16 1/2
Wydatki czyniły . rs. 19,888,798 k. 36 1/4

Pozostała przewyżka dochodu nad wydatki rs. 7,652,110 k. 80 1/4
Do czego doliczając kapitały Skarbowe w depozycie będące i to co pozostało do pobrania z rozmaitych dochodów skarbu, razem . . . rs. 8,323,552 k. 2

Ogólna przewyżka stanowiąca stan czynny Skarbowy wynosiłaby rs. 15,975,662 k. 82 1/4
Ale odtrącając od tego, to co pozostało do wydania, to jest: . . rs. 4,963,792 k. 2 3/4

Istotna przewyżka dochodów nad wydatki wynosiła . . . . . rs. 11,011,870 k. 79 2/4

Długi.

Wynosiły w kapitale rs. 52,771,821 k. 30 1/2

Dochody.

Wpłynęło w roku 1860 na dochód bieżący i zaległy:
Z dochodów stałych rs. 4,431,089 k. 27 1/2
Z dochodów niestałych łącznie z indemnizacją ze Skarbu Cesarstwa rs. 11,527,234 k. 76 1/4
Z dochodów dóbr i lasów rządowych . . rs. 1,977,496 k. 71 1/4
Z dochodów rozmait: rs. 2,594,533 k. 80 3/4
Razem rs. 20,530,354 k. 55 3/4

Wydatki.

Wypłacono w roku 1860 na wydatki bieżące i zaległe . . . . . rs. 19,888,798 k. 36 1/4

Depozyta.

Wynosiły: rządowe rs. 4,939,385 k. 67 1/4
„ instytutowe rs. 754,784 k. 50
„ prywatne rs. 520,615 k. 85

Dobra Rządowe.

Wydzierżawiono dóbr 105, ułatwiono 71 obrachunków z dzierżawcami. Zatwierdzono urządzenie 45 folwarków, a 90 wsi, w przestrzeni gruntu dziesiatyn 34,083, na której utworzono osad 2,473. Pozyskano z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego odnowionych pożyczek Okresu III rs. 4,050,435. Wsi rządowych było 3,874. Z końcem roku 1859 było czynszowanych osad włościańskich 62,070, w ciągu roku 1860 oczynszowano 2,473, pozostało z końcem 1860 r. nieoczynszowanych 21,061.

Listy Rządowe.

Przyniosły dochodu rs. 424,653 kop. 56 1/2, mniej od zamierzenia budżetowego rs. 78,458, z powodu trudności w spławieniu drzewa Wisłą. Wydatki na służbę, uprawę lasów i spław drzewa wyniosły rs. 219,896 kop. 72 1/2.

Fundusze Stowarzyszenia Emerytalnego.

Wpływ w połączeniu z remanentem r. 1859 wynosił rs. 769,400 kop. 25 3/4. Wypłacono na właściwe wydatki rs. 624,332 kop. 78. Przelano do Banku na procent rs. 75,000. Kapitał stowarzyszenia wynosił rs. 2,061,592 k. 14 1/2. Stowarzyszonych było 15,653. Suma ogólna pensij z funduszów emerytalnych, tudzież skarbowych nagród i wsparć, wynosiła rs. 1,282,567 kop. 21 1/2, a pobrało ją osób 6,584. Wsparcia 10-kopiejkowe niższych stopni wojskowych pobiera osób 3,930 w sumie ogólnej rs. 137,505 kop. 40 3/4.

Mennica.

Wybito w bilonie srebrnym rs. 197,000, w monecie miedzianej rs. 88,545 kop. 98. Oddano do Skarbu jako zysk rs. 68,849 kop. 71 1/2.

Bank Polski.

W kasie Banku było: w gotowiźnie rs. 3,891,203 kop. 9 1/4, w papierach rządowych rs. 11,381,599 kop. 73 2/4, w papierach rządowych wylosowanych i wekslach rs. 1,105,696 kop. 27. Pożyczki z końcem 1860 roku wynosiły, na zastawy rs. 901,551 kop. 94, na zakłady przemysłowe rs. 1,883,909 kop. 55, na machiny rolnicze i inwentarze rs. 442,882 k. 95, na dobra ziemskie rs. 2,083,168 kop. 72 1/2. Uposażenie Banku wynosiło rs. 8,000,000, kapitał rezerwowy rs. 1,950,000, bilety obiegowe rs. 10,000,000. Zyski Banku czyniły rs. 580,208 kop. 51 2/4.

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie.

Wierzytelność hypoteczna Towarzystwa na 378 dobrach rządowych i na 6,095 dobrach prywatnych wynosiła rs. 55,189,005. Przypadało do poboru od stowarzyszonych rs. 4,688,327 kop. 65, pobrano rs. 3,590,032 k. 21, pozostało do pobrania rs. 1,098,295 kop. 44. W poszukiwaniu należności wydzierżawiono dóbr 3, sprzedano 4. Fundusz stanowiący własność Towarzystwa wynosił rs. 3,510,766 kop. 99, w której to sumie mieści się fundusz użyteczności ogólnej rs. 1,294,788 k. 5.

Górnictwo.

Dochody ze sprzedaży węgli kamiennych, z wyrobów żelaznych, mosiężnych, cynkowych, machin rolniczych i z innych źródeł, wynosiły rs. 1,056,107 kop. 59 3/4. Wydatki uczyniły rs. 958,673 kop. 54 3/4; w tem mieści się przelana do Skarbu tytułem zysków suma rs. 33,137 kop. 50. Pozostała po zaspokojeniu wydatków suma rs. 97,434 kop. 4 3/4. Przedsiębrano środki dla położenia tamy pożarowi w kopalni Reden.

X. Najwyższa Izba Obrachunkowa.

Załatwiono rachunków: przez rewizję 3,237, przez decyzję 3,795. Przysądzono do zwrotu od osob rs. 23,574 kop. 85 1/2. Oprócz zwyczajnych czynności zajmowano się projektem ogólnej ustawy rachunkowej.

BUDŻET OGÓLNY
DOCHODÓW I WYDATKÓW KRÓLESTWA POLSKIEGO NA ROK 1861.

A) Dochody z kas zostających pod zarządem Komisji Skarbu.

a) Dochody Stałe.

1. Podatki gruntowe . rs. 1,851,863 k. 22 3/4
2. Podatki od mieszkań rs. 1,748,820 k. 42
3. Podatki podwyższone „ 732,433 k. 84 2/4
4. Podatek osobisty . „ 50,000 k. —

w Ogóle rs. 4,383,117 k. 49 1/4

b) Dochody Niestałe.

5. Indemnizacja ze Skarbu Cesarstwa za dochody celne . . . . . rs. 1,339,226 k. 90
6. Konsumcja . . . „ 1,573,000 „ —
7. Koszerne i szynkowe od starozakonnych . rs. 410,000 „ —
8. Opłata od wyrobu wódki w gorzelniach . . rs. 800,000 „ —
9. Opłata od patentów propinacyjnych . . rs. 80,000 „ —
10. Opłaty stemplowe:
   a) z opłat stemplow: rs. 430,000 k. —
   b) z indemnizacji za dochód ze sprzedaży kart do gry . . . . rs. 18,386 k. —
11. Sól *a)* ze sprzedaży soli „ 2,131,000 k. —
   b) z indemnizacji ze skarbu Cesarstwa za ubytek w dochodach soln: rs. 2,199,378 k. —
12. Ze sprzedaży tytuniu i tabaki . . . . . rs. 675,035 k. —
13. Opłata gildyjna od kupców . . . . . rs. 40,000 k. —
14. Opłata od wyrobu cukru z buraków . . . rs. 120,000 k. —
15. Loterja . . . . . . 122,650 k. —
16. Z poczt przewyżka dochodu nad wydatki rs. 58,280 k. 40

w Ogóle rs. 9,996,956 k. 30

c) Dochody z dóbr i lasów.

aa) Z dóbr Rządowych.

17. Z czynszów, dzierżaw oraz dziesięcin skarbowych . . . . . rs. 1,181,551 k. 62 2/4
18. Przewyżka intraty i kwarta z dóbr rozdarowanych . . . . . rs. 53,980 k. 52
19. Z dóbr za przywilejami trzymanych . . rs. 294 k. 77 2/4
20. Z funduszów po duchowieństwie Poznańs: rs. 4,035 k. 88 2/4

bb) Z dóbr oddzielne przeznaczenie mających.

21. Z dóbr i kapitałów po-jezuickich . . . . rs. 41,682 k. 64 2/4
22. Z dóbr i funduszów po duchowieństwie suprimowanem . . . rs. 134,424 k. 76 3/4

cc) Z lasów.

23. Z lasów rządowych i po duchowieństwie suprimowanem . . rs. 489,708 k. 35 2/4

w Ogóle rs. 1,905,678 k. 57 1/4

d) Dochody rozmaite.

aa) Dochody przeznaczone na spłacenie Bankowi Polskiemu zaliczeń, na naprawę kanału Augustowskiego wyłożonych.

24. Z majątków skonfiskowanych . . . . rs. 36,242 k. 23
25. Z dóbr Pruskich i po roku 1831 nabytych rs. 10,647 k. 98
26. Od kapitałów po Pruskich i po instytuto: rs. 2,068 k. 7 2/4
27. Ze zwrotu pożyczek od fabrykantów . . rs. 7,327 k. 37 2/4

bb) Różne inne dochody.

28. Od kapitałów ze skarbu wypożyczonych i czynsze wieczne . . rs. 86,517 k. 82 1/4
29. Opłaty od dróg i spławów . . . . . rs. 258,406 k. 39
30. Ze zwrotu pożyczek na rzecz funduszu żelaznego . . . . . . rs. 4,647 k. 77 1/4
31. Od legatów prywatn: „ 20,385 k. 40
32. Opłata od uczniów „ 125,430 k. —
33. Zyski Banku w super: „ 500,000 „ —
34. Superaty z dochodów górniczych . . . rs. 81,275 „ —
35. Dochód z Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej . . . . . rs. 200,000 „ —
36. Dochody przypad: rs. 311,428 „ 15 2/4

w Ogóle rs. 1,644,376 k. 20
Łącznie rs. 17,930,128 k. 56 2/4

B) Dochody kas zostających pod oddzielnym zarządem.

37. Dochody pod zarządem Kuratora Ok. N.
   a) z Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa . . . rs. 69,167 k. 80
   b) z Instytutu Szlacheckiego w Warszawie rs. 57,650 k. —
   c) z Pensji Żeńskiej Rządowej w Warsz. rs. 12,000 k. —
38. Dochody pod zarządem Komisji Rządow. Spraw Wewnętrznych z zarobku więźni . . . rs. 3,455 k. 87
39. Dochody Górnictwa Rządowego . . . rs. 1,076,067 k. 39
40. Dochody stada Rządowego koni . . rs. 17,140 k. 50
41. Dochody z poczt . rs. 456,672 k. 64 3/4

w Ogóle rs. 1,692,154 k. 20 3/4
Ogół „ 19,622,282 k. 77 1/4

Porównanie:
Dochody . . rs. 19,622,282 k. 77 1/4
Wydatki . . rs. 19,622,282 k. 77 1/4
a zatem dochody wyrównywają wydatkom.

A) Wydatki kas zostających pod zarządem Komisji Skarbu.

a) Opłata długów Królestwa.

1. Na zaspokojenie procentów w ogóle rs. 3,500,365 kop. 82 2/4.

b) Wydatki Korony.

2. Fundusz do dyspozycji NAJJAŚNIEJSZEGO PANA . . . . . . rs. 150,000 „ —

c) Fundusz do dyspozycji Ministra Finansów Cesarstwa.

3. Na ogólne potrzeby Państwa . . . rs. 3,150,000 kop. —

d) Administracja Cywilna Królestwa.

aa) Wydatki Władz wyższych.

4. Rada Administracyjna, Senat i Heroldja Królestwa . . . rs. 332,230 kop. 7
5. Ministerjum Sekretarjatu Stanu, Kancelarja Departamentu do Spraw Polskich i Komisja Prawodawcza . . rs. 109,118 „ 75
6. Najwyższa Izba Obrachunkowa . . . rs. 76,125 „ 34 2/4
7. Fundusz do dyspozycji Namiestnika Królestwa i Rady Administracyjnej . . . . . rs. 530,000 „ —
8. Djety i koszta podróży w zleceniach Rządu rs. 30,000 „ —
9. Uposażenie od oznak honorowych i dodatki dla archiwistów . rs. 21,393 „ —
10. Budowle Rządowe rs. 20,000 „ —
11. Na płace dodatkowe dla urzędników i wojskowych, którzy w roku 1830 pozostali wierni Tronowi . . . rs. 58,986 „ —
12. Na połowiczne płace dla spadłych z etatu urzędników . . . rs. 30,000 „ —

W ogóle . . . rs. 1,207,862 kop. 20

bb) Wydatki Wydziału Oświecenia.

13. Okrąg Naukowy Warszawski i instytuta edukacyjne w ogóle . rs. 629,094 kop. 4 2/4

cc) Wydatki wydziału Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

14. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych . rs. 260,949 kop. 15
15. Wydziały Administracyjne przy Rządach Gubernjalnych oraz Marszałkowie szlachty i ich kancelarje . . . rs. 425,207 „ 17 2/4
16. Duchowieństwo . rs. 347,212 „ 41 2/4
17. Instytuta: Aleksandryjski, Głuchoniemych i inne. . . rs. 83,313 „ 91
18. Zakłady dobroczynne, Instytut Ś. Leonarda w Łowiczu i domy przytułku i pracy rs. 117,500 „ 46
19. Zakłady fabryczne rs. 4,823 „ 27 1/4
20. Zasiłek teatrom . rs. 30,000 „ —
21. Policja miasta Warszawy . . . . rs. 27,000 „ —
22. Wydatki z funduszów po duchowieństwie suprimowanem . . . 75,792 „ 70 2/4
23. Więzienia . . . . . 297,942 „ 86 1/4
24. Wydatki z funduszów transportowych . . 37,940 „ 63

W ogóle rs. 1,707,682 „ 58

dd) Wydatki wydziału Sprawiedliwości.

25. Komisja Rządowa Sprawiedliwości i Sądownictwo . . . . . rs. 644,935 k. 10 2/4
26. Prokuratorja . . rs. 51,453 „ 95 2/4

W ogóle rs. 696,389 „ 9 2/4

ee) Wydatki wydziału Skarbowego.

27. Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu . rs. 291,057 k. 10 2/4
28. Wydziały Skarbowe przy Rządach Gubernjalnych . . . . . rs. 415,752 „ 27
29. Władze i urzędy niższe skarbowe, kupno papieru pod stempel i budowle służby dochodów niestałych . . . . . rs. 446,921 „ 49
30. Zakup i rozwózka soli do magazynów . rs. 1,987,587 „ 28 2/4
31. Mennica . . . . rs. 36,139 „ 4
32. Na koszta przebicia momet . . . . . . rs. 50,000 „ —
33. Na ciężary: a. z dóbr Rządowych . . . . . rs. 144,386 „ 58
   b. z lasów Rządowych rs. 20,000 „ —
34. Pensje wysłużone i kompetencje . . . rs. 541,835 „ 18
35. Wartość arend nadanych w gotowiźnie opłacona . . . . . . rs. 40,978 „ 84 2/4
36. Allewiacje . . . rs. 75,000 „ —
37. Na spłacenie Bankowi Polskiemu zaliczeń na reperację kanału Augustowskiego wyłożonych i wydatki z majątków skonfiskowanych . rs. 41,390 „ 66
38. Miastu Warszawie opłata szarwarkowa w temże mieście przez Skarb pobierana . . . . . rs. 21,100 „ 67 2/4
39. Suma po zwiniętych posadach, przeznaczona na wydatki do płac . rs. 17,726 k. 35

W ogóle rs. 4,120,875 „ 48

ff) Wydatki XIII Okręgu Komunikacji.

40. Zarząd . . . . rs. 87,186 „ —
41. Na utrzymanie dróg, konduktorów i drożników rs. 465,000 „ —
42. Na utrzymanie mostów, kanałów, czyszczenie rzek i nadzwyczajne potrzeby . . . . . . rs. 56,389 „ —

W ogóle rs. 608,575 „ 65

gg) Wydatki władz oddzielnych.

43. Konsulat w Gdańsku rs. 3,105 „ —
44. Wydatki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego . . . . . . rs. 6,250 „ —
45. Jenerałowi - Lejtnantowi Abramowiczowi, jako byłemu Administratorowi Księztwa Łowickiego. . . . . . . rs. 3,000 „ —

W ogóle rs. 12,355 „ —

hh) Wydatki Stada Rządowego koni.

46. Na płace urzędników i oficjalistów, oraz utrzymanie stada w ogóle rs. 33,000 k. —

ii) Wydatki na utrzymanie służby nadzorczej oraz telegrafów przy drogach żelaznych.

47. Płace urzędników i oficjalistów, oraz utrzymanie telegrafów w ogóle rs. 14,880 k. —

e) Wydatki Wojenne.

48. Miejscowe wojenne wydatki w ogóle . . rs. 1,721,682 „ 91 1/4

f. Na zaspokojenie passywów Banku Polskiego w ogóle . . . rs. 161,978 „ 61 2/4

g. Suma rezerwowa użyć się mająca na wydatki nadzwyczajne już przewidziane . . . . rs. 215,387 „ 56 2/4

Łącznie w ogóle rs. 17,930,128 „ 56 2/4

B) Wydatki kas zostających pod oddzielnym zarządem.

49. Wydatki z dochodów będących pod zarządem Kuratora Okręgu Naukowego: a. na Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa rs. 69,167 k. 80
   b. na Instytut szlachecki w Warszawie . . rs. 57,650 „ —
   c. na pensję żeńską Rządową w Warszawie rs. 12,000 „ —
50. Wydatki z dochodów będących pod zarządem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych . . . . . rs. 3,455 „ 87
51. Wydatki Górnictwa Rządowego . . . . rs. 1,076,067 „ 39
52. Wydatki stada Rządowego koni . . . . rs. 17,140 „ 50
53. Wydatki z dochodów pocztowych . . . rs. 456,672 k. 64 3/4

W ogóle 1,692,154 „ 20 3/4
Ogół rs. 19,622,282 k. 77 1/4

TEATRA W WARSZAWIE.

Wielki Teatr. — Dziś we Wtorek, dnia 14 Października, melodrama w 10-ciu obrazach, z francuzkiego: **Tułacz**, odegrana przez pp. *Swieszewskiego, Kurcjuszową, Łapińską, Królikowskiego, Chęcińskiego, Chomanowskiego, Rożańską, Sawickiego, Rakiewiczową, Natalję Eifler, Uranję Eifler, Damsego, Swiergocką, Dąbrowskiego, Doeplera, Ostrowskiego, Mrozińskiego, Ładnowskiego, Słowikowskiego, Kaweckiego, Trochanowskiego, Adlera, Prochazkę.*

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	„	75	2 1/2
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	2 1/2
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto „ drugich.	1	5	2 1/2
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	„	90	2 1/2
Amfiteatr 1go piętra				Galerja, miej. num.	„	52 1/2	„
w 6ciu pier. rzę.	1	5	2 1/2	Galerja, miej. nien.	„	45	„
w następnych.	„	90	2 1/2	Paradyz.........	„	22 1/2	„

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro, we Środę, Teatr Rozmaitości — **Miód Kasztelański.** — **Chłopi arystokraci.**

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
z dnia 13 Października.

Monety.		żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .		—	—	5	62
Dukaty Holenderskie nowe ważne.		—	—	—	—
Papiery.					
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)		—	—	93	19
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.		14	92	—	—
ditto Serja II.		14	95	14	92
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.		116	25	116	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.		—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100		91	75	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .		—	—	—	—
dito 500 . .		96	33	96	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.		89	—	—	—
Wexle.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 M.	100	50	—	—
„ . . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg . . 300 BMk.	2 M.	152	70	—	—
Londyn . . 1 Ft. St.	3 M.	6	80	—	—
Moskwa . . 100 Rs.	1 M.	99	33	99	—
Petersburg . 100 Rs.	1 M.	99	75	99	50
„ . 100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . . . 300 Fr.	2 M.	81	—	—	—
„ . . . 300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr.	2 M.	82	80	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. 14 4/9
„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 18 1/2

Liverpool, 11 *Października.* Dziś sprzedano 3,000 wantuchów bawełny. Na targu bawełna jest żądana, lecz po niższych cenach. Dhollerah 17 1/2—17 3/4.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 5269) *Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym Gubernii Radomskiej w Kielcach.*

Zawiadamiam strony interesowane, że Marcin Nowicki Aplikant na Woźnego, mianowany przez JW. Prezesa Trybunału tutejszego na dniu 17 (29) Września r. b. za N. 5583 woźnym nadetatowym przy tymże Trybunale do wykonywania tych obowiązków przypuszczony został.

Kielce d. 27 Września (9 Października) 1862 r.
Trojanowski.

(N. D. 4446) *Sąd Kryminalny Gubernii Płockiej i Augustowskiej.*

Stosownie do postanowienia CESARSKO-KRÓLEWSKIEGO z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. w Gazecie Rządowej Królestwa z dnia 24 Maja (5 Czerwca) t. r. w tomie 93 Dziennika Praw tegoż Królestwa, tudzież stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. w Gazecie Rządowej z dnia 7 (19) Listopada t. r. i w tomie 50 Dziennika Praw umieszczonych, wzywa następujące osoby, które się z kraju tutejszego wydaliły mianowicie:

1. Dawida Migdała, żyda, rodem z Płocka z ojca Srula i matki Gitli, małżonków Migdałów, który w Warszawie, a następnie w Płocku z własnych funduszów utrzymywał się.

2. Chaima Angielczyka, syna Mordki Ber i Tauby w mieście Węgrowie urodzonego, który w Warszawie handlem trudnił się, a następnie z miasta Płocka z pod dozoru policyjnego wydalił się, aby w przeciągu sześciu miesięcy licząc od daty zamieszczenia niniejszego wezwania w pismach publicznych, wrócili do Królestwa Polskiego i zgłosili się w którymkolwiek urzędzie policyjnym do Sądu Kryminalnego. Przytem Sąd Kryminalny ostrzega ich, że wrazie nieuległości prawu i nieuczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu stosownie do art. 340 K. K. G. i P. skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnanie, a wrazie samowolnego następnie powrotu do kraju zesłanymi zostaną na osiedlenie w Syberji, jeżeli wprzeciągu zakreślonego powyżej czasu nieusprawiedliwią że wydalili się z kraju z powodów od nich niezależnych, lub przynajmniej zmniejszających ich winę okoliczności.

Płock d. 2 (14) Sierpnia 1862 r.
za Prezesa
(2) Sędzia Prezydujący, Krzykowski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 5267) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Lubelskiej w Siedlcach.*

Ogłasza otwarcie spadków: 1. po zmarłym dnia 16 Maja 1861 r. Herszku Frydman właścicielu sumy rs. 1027 kop. 50, dawniej na dobrach Dziecinów z Ogu Garwolińskiego w dziale IV. pod Nr. 11 sposobem ostrzeżenia zabezpieczonej, a obecnie pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej i w depozycie Dyrekcji Głównej znajdującej się; 2. po zmarłej dnia 17 Lipca 1862 roku Karolinie z Izdebskich Wielgórskiej właścicielce dóbr ziemskich Mostów w Okręgu Łosickim Gubernii Lubelskiej położonych, oraz nieruchomości miejskiej we wsi Starej wsi z gruntami na mieście Siedlcach hypotecznym 14 oznaczonej; i 3. po zmarłym d. 9 Września 1850 r. Władysławie Pauli współwłaścicielu nieruchomości miejskiej w m. Siedlcach pod Nr. 187 położonej, a N. hypotecznym 183 oznaczonej; i termin do regulacji tych spadków na dzień 3 (15) Kwietnia 1863 r. wyznacza, z wezwaniem stron interesowanych, aby w tym terminie w Kancelarji podpisanego Rejenta pod prekluzją stawiły się.

Siedlce d. 19 Wrześ. (1 Paździer.) 1862 r.
Bronisław Wroński.

(N. D. 4173)

Po Wojciechu Sobol drożniku w m. Warszawie zmarłym d. 18 (30) Kwietnia 1854 r. otworzył się spadek w depozycie Banku Polskiego znajdujący się. Stosownie do Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. Wzywam wszystkich interesentów, ażeby w ciągu 6 miesięcy od daty zamieszczenia tego obwieszczenia, tak w Dzienniku Powszechnym, jakoteż i Dzienniku Gubernialnym Warszawskim, z rozepieniem trzykrotnem takowych na drzwiach Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie, z prawami swemi zgłosili się i takowe w drodze właściwej udowodnili, po upływie tego czasu Prokuratorja wniesie do tegoż Trybunału żądanie o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie rzeczonego spadku jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 13 (25) Lipca 1862 r.
(2) Michał Miszkiewicz, zast. Obr. Pr.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5244) *Sąd Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału IV. Oddział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki okręgowej nieruchomości w mieście Nowymdworze Okręgu tutejszym pod N. 21, Austerją miejską zwanej, w posiadaniu Salomona Rozensztejn sbędącej, uwiadamia interesentów, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym d. 14 (26) Lutego 1863 r. wzywa ich przeto, ażeby do tejże regulacji osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie do tego umocowanego zgłosili się, żądania swoje i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się, ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w Art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regularacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów, na karę pieniężną skazanym zostanie i podług Art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutku aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 18 Lutego (2 Marca) 1863 na pos iedzeniu publicznem Sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie, interesenci przeto bez dalszego wzywania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być powinni.

Praga d. 27 Września (9 Października) 1862 r.
Podsędek, Radoszewski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5277) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 26 Września (8 Października) r. b. licytacja w Biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu z opłat zyskowego w mieście Warka od sumy rs. 2036, i garncowego czyli wiadrowego w tymże mieście od sumy rs. 1302, dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości że od sum powyżej oznaczonych odbędzie się d. 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana w Magistracie miasta Warki, powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów, każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w miejscu wskazanym i złożyć przy licytacji dowód deponowanego w kasie Miejskiej Gubernialnej lub Banku Polskim vadium 1/10 część powyższej sumy wyrównywającego oraz w gotowiźnie kwotę rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone zostaną, zaś vadium utrzymującego się użytem będzie na kaucję po dokompletowaniu do wysokosci 1/5 części sumy zalicytowanej, która przez czas dzierżawy zatrzymaną być ma, a kwota rs. 10 na zaspokojenie kosztow ogłoszeń o ile okaże się niedostateczną plus licytant brakującą dopłaci, a zbywająca ilość onemu powróconą zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w Magistracie pomienionego miasta, w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Września (9 Paź.) 1862 r.
z up. Gubernatora Cywilnego
Radca Gubernialny, Strożycki.
Za Naczelnika kancelarji, Górowski.

(N. D. 5275) *Rzad Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 25 Września (7 Października) r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez rok 1863 dochodu z opłat zyskowego w mieście Mszczonowie od sumy rs. 1811, dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że od sumy wyżej oznaczonej odbędzie się dnia 29 Października (10 Listopada) r. b. o godzinie 11-ej z rana w magistracie miasta Mszczonowa, powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów. Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w miejscu wskazanym, i złożyć przy licytacji dowód deponowanego w kasie miejskiej, Gubernjalnej lub Banku Polskim vadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywającego, oraz w gotowiźnie kwotę rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone zostaną, zaś vadium utrzymującego się użytem będzie na kaucję po dokompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zalicytowanej, która przez czas dzierżawy zatrzymaną być ma, a kwota rs. 10 na zaspokojenie kosztów ogłoszeń o ile okaże się niedostateczną, plus licytant brakującą dopłaci, a zbywająca ilość onemu powróconą zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w Magistracie pomienionego miasta w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Września (9 Paźdz.) 1862 r.
Z upow. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernjalny, Stróżycki.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5276) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 25 Września (7 Października) r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu z opłat zyskowego w mieście Grójcu od sumy rs. 2002, dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że od sum powyżej oznaczonych odbędzie się dnia 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 11-ej z rana w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego powtórna głośna in plus licytacja, na wydzierżawienie tych dochodów. Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w

miejscu wskazanem i złożyć przy licytacji dowód deponowanego w kasie miejskiej, Gubernialnej lub Banku Polskiem vadium $^1/_{10}$ części powyższej sumy wyrównywającego oraz w gotowiźnie kwotę rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone zostaną, zaś vadium utrzymującego się użytem będzie na kaucję po dokompletowaniu do wysokości $^1/_3$ części sumy zalicytowanej, która przez czas dzierżawy zatrzymaną być ma, a kwota rs. 10 na zaspokojenie kosztów ogłoszeń o ile okaże się niedostateczną, plus licytant brakującą dopłaci, a zbywająca ilość one mu powróconą zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w biurze Rządu Gubernialnego tutejszego w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Września (9 Paźdz.) 1862 r.
Z upow. Gubernatora Cywilnego,
(1) Radca Gubernialny, Stróżycki.
Za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5278) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 26 Września (8 Paźdz.) r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu z opłat zyskowego w mieście Tarczynie od sumy rs. 858 dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że od sum powyżej oznaczonych odbędzie się dnia 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana w biurze Rządu Gubernialnego Warszawskiego powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w miejscu wskazanym i złożyć przy licytacji dowód deponowanego w kasie miejskiej Gubernialnej lub Banku Polskim vadium $^1/_{10}$ części powyższej sumy wyrównywającego, oraz w gotowiźnie kwotę rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone zostaną, zaś vadium utrzymującego się użytem będzie na kaucję po dokompletowaniu do wysokości $^1/_3$ części sumy zalicytowanej która przez czas dzierżawy zatrzymaną być ma, a kwota rs. 10 na zaspokojenie kosztów ogłoszeń, o ile okaże się niedostateczną plus licytant brakującą dopłaci a zbywająca ilość onemu po wróconą zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w biurze Rządu Gubernialnego tutejszego w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Września (9 Paźdz.) 1962 r.
Z up. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Strożycki.
za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5274) *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 26 Września (8 Października) r. b. licytacja w biurze Rządu Gubernialnego odbyta na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu z opłat zyskowego w mieście Piasecznie od sumy rs. 1130, dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie, podaje zatem do powszechnej wiadomości że od sumy powyżej oznaczonej, odbędzie się dnia 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 11-ej z rana w Magistracie miasta Piaseczna powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie tych dochodów. Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę, winien stawić się osobiście w miejscu wskazanem i złożyć przy licytacji dowód deponowanego w kasie miejskiej, Gubernialnej lub Banku Polskiem vadium $^1/_{10}$ części powyższej sumy wyrównywającego, oraz w gotowiźnie kwotę rs. 10 na koszta ogłoszenia licytacji, które odstępującemu zaraz zwrócone zostaną, zaś vadium utrzymującego się użytem będzie na kaucję po dokompletowaniu do wysokości $^1/_3$ część sumy zalicytowanej, która przez czas dzierżawy zatrzymaną być ma, a kwota rs. 10 na zaspokojenie kosztów ogłoszeń, o ile okaże się niedostateczną plus licytant brakującą dopłaci, a zbywająca ilość onemu powróconą zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy dni świątecznych w Magistracie pomienionego miasta w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Warszawa d. 27 Września (9 Paźd.) 1862 r.
Z upow. Gubernatora Cywilnego,
(1) Radca Gubernialny, Stróżycki.
za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5124) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Ponieważ ogłoszone na dzień 17 (29) Lipca, 17 (29) Sierpnia i 18 (30) Września r. b. licytacje na entrepryzę drukowania Dziennika Urzędowego Gubernii Augustowskiej, przez ciąg lat trzech 1863/5 dla braku konkurentów nieprzyszły do skutku, Rząd Gubernialny przeto podaje do powszechnej wiadomości: że w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. począwszy od godziny 1-ej z południa odbywać się będzie głośna in minus licytacja, na entrepryzę drukowania Dziennika Urzędowego Gubernii tutejszej na lata 1863, 1864 i 1865, a to pod warunkami w obwieszczeniu Rządu Gubernialnego w Dzienniku Urzędowym Gubernii Augustowskiej N. 27, 28, 29 oraz w Dzienniku Powszechnym w N. 152, 158, 163 umieszczonemi i do przejrzenia tak w Expedyturze Rządu Gubernialnego jako też w Biurze Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego znajdującemi się.

Suwałki d. 20 Września (2 Paździer.) 1862 r.
(1) Gubernator Cywilny, Korytkowski.
Za Naczelnika Kancelarji, Jałbrzykowski.

(N. D. 5223) *Urząd Konsumcyjny Miasta Warszawy.*

Z powodu że obwieszczona poprzednio licytacja na dostawę drzewa opałowego dla braku konkurentów nie doszła do skutku, przeto Urząd Konsumcyjny podaje do wiadomości powszechnej że w biurze tutejszem mieszczącem się w gmachu Rządowym przy ulicy Leszno pod Nr. 706 odbędzie się ze skróconym terminem to jest w dniu 3 (15) Października b. r. o godzinie 11 z rana powtórna licytacja w minus przez deklaracje opieczętowane na dostawę $72^1/_2$ sążni całokubicznych drzewa sosnowego do opału od ceny rs. 10 k. 20 wyraźnie rs dziesięć kop. dwadzieścia za jeden sążeń wraz z odwózką.

Do licytacji tej przypuszczeni będą wszyscy bez żadnego wyłączenia konkurenci.

Mający chęć podjęcia się tej posługi winni złożyć deklaracje opieczętowane na ręce Naczelnika Urzędu Konsumcyjnego najpóźniej do godziny 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym cyzle bez poprawek skrobań, oraz przekreślań napisane, i w nich wyraźnie literami wymienić sumę za jaką dostawy jednego sążnia wraz z odwozką podjąć się obowiązuje.

Do deklaracji dołączone być winno zaświadczenie kasy Urzędu Konsumcyjnego, lub innej Rządowej na złożone vadium rs. 150 wyraźnie rs. sto pięćdziesiąt, które to vadia każdodziennie w kasie tutejszej aż do dnia licytacji i w tym ostatnim dniu lecz tylko do godziny 10 z rana składane być mogą.

Warunki każdodziennie w oddziale Ogólnym biura tutejszego są do przejrzenia.

Deklaracje skrobane lub poprawiane, napisane nie podług dołączającego się wzoru, obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, złożone po oznaczonym do licytacji terminie, lub nie poparte zaświadczeniem kasowem na wystawione vadium, za nieważne uważane będą.

Wzór do deklaracji,

W skutek ogłoszenia Urzędu Konsumcyjnego z d. 27 Września (9 Października) b. r. Nr. 8292, podaję niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się podjąć dostawy 72 1/2 sążni całokubicznych, trzymających we wszystkich wymiarach po stóp 6, objętości stóp sześciennych 216, dla służby Konsumcyjnej w Warszawie i Pradze, sążeń jeden z dowózką po rs. (tu wymienić literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te w zupełności przyjmuję; przytem dołączam zaświadczenie kasy N. na złożone tamże vadium N., które wrazie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie tegoż pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1862 r. (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 27 Wrześ. (2 Paździer.) 1862 r.
za Naczelnika Urzędu, H. Markowski.
(3) Sekretarz Urzędu, Leśniewksi.

(N. D. 5225) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus.*

Ponieważ dla braku konkurentów spełzła bezskutecznie licytacja w terminie na dzień 25 (7) b. m. ogłoszona, na dostawę dla Szpitala Dzieciątka Jezus, drzewa sosnowego w szczapach w ilości na całoroczną potrzebę 500 mniej więcej sążni kubicznych miary polskiej, przeto nowy termin do licytacji na takową dostawę na dzień 8 (20) b m. godzinę 5 z południa naznacza. Licytacja takowa odbędzie się w kancelarji Szpitala przez deklaracje opieczętowane a następnie głośna.

Praetium od którego licytacja in minus rozpocznie się, ustanowionem jest od ceny podwyższonej rs. 9 za jeden sążeń takiejże jak wyżej miary. Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć na vadium rs. 450 w gotowiźnie, w listach zastawnych, lub innych papierach na kaucję zwykle przyjmowanych. Takowe vadia nieutrzymującym się przy licytacji zaraz po jej odbyciu powrócone będą.

Inne warunki są do przejrzenia w Kancelarji Szpitala każdodziennie.

Wzór do deklaracji poniżej dołącza się.

Warszawa d. 26 Września (8 Paź.) 1862 r.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia z dnia 26 Września (8 Października) r. b. obowiązuję się dostawić dla Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie drzewa sosnowego w szczapach w ilości na całoroczną potrzebę mniej więcej 500 sążni kubicznych miary polskiej, po cenie rs. kop. wyraźnie rubli srebrem: za jeden taki sążeń.

Wszystkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, poddaję się, kwit na złożone vadium w ilości rs. 450 dołączam.

Stałe moje zamieszkanie w Warszawie przy Ulicy pod Nr..

Warszawa d. Mca. roku 1862.
podpis. (wyraźnie imię i nazwisko.)

Deklaracje skrobane, przekreślane lub poprawiane nie będą przyjęte.

(N. D. 5246) *Magistrat Miasta Radomska.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w drugim terminie dnia 24 Października (5 Listopada) b. r. o godzinie 2 z południa odbędzie się w Magistracie tutejszego miasta pod Prezydencją W. Naczelnika Powiatu, lub jego Pomocnika głośna in plus licytacja na trzech-letnie wydzierżawienie dochodu z brukowego, targowego, Jarmarcznego i mostowego w mieście Radomsku od sumy dotychczasowego czynszu rocznego rs. 950 kop. 40.

Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć 1/10 część powyższej sumy na vadium to jest rs. 95 kop. 4 które odstępującym od licytacji natychmiast zwróconem będzie, utrzymującego się zaś w Kasie Ekonomicznej miejscowej do czasu skompletowania 1/5 części kaucji pozostanie.

Bliższe zaś warunki wyjąwszy świąt codzien nie w godzinach biura tutejszego przejrzane być mogą.

Radomsk d. 26 Września (7 Paździer.) 1862 r.
Burmistrz, Kalinowski.

(N. D. 5161) *Magistrat Miasta Władysławowa.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 18 (30) Października r. b. o godzinie drugiej z południa, jako w drugim terminie odbędzie się w Magistracie miasta tutejszego, przez opieczętowane deklaracje in plus licytacja na wydzierżawienie dochodów kasy miejskiej tegoż miasta z brukowego, targowego i jarmarcznego na lata 1863/5 poczynając od sumy rs. 955 kop. 40 rocznej dzierżawy dotąd opłacanej, każdy więc mający chęć zadzierżawienia tych dochodów, po zaopatrzeniu się w vadium $^1/_{10}$ część sumy powyższej wyrównywające, w czasie i miejscu powyżej oznaczonem, zgłosić się lub też deklarację swą sporządzoną wedle wzoru niżej zamieszczonego z dołączeniem kwitu depozytowego kasy Skarbowej nadesłać zechce. Nieformalne deklaracje i po terminie podane nie będą przyjęte, o dalszych warunkach pod jakiemi licytacja ta ma się odbywać, poinformować się w Magistracie tutejszym mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. 20 Września (2 Października) r b. podaję niniejszą deklarację, że za dochody miasta Władysławowa z brukowego, targowego i jarmarcznego pobierać się mające, wedle taryfy dotąd obowiązującej, obowiązuję się płacić rocznie rs N. N. wyraźnie NN. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym. Kwit kasy ekonomicznej miasta N. na złożone w niej vadium w kwocie rs. N. wyraźnie rs. N. składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o odesłanie onych na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. miesiąca N. roku 1862.

Władysławów d. 20 Wrześ. (2 Paźd.) 1862 r.
(3) Burmistrz, S. Czerwiński.

(N. D. 5126) *Magistrat Miasta Wolbroma.*

Ponieważ ogłoszona na dzień 17 (29) Września r. b. licytacja na wydzierżawienie dochodu z targowego dla braku pretendentów bezskutecznie spełzła, przeto Magistrat podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 19 (31) Października r. b. w Kancelarji Magistratu tegoż miasta odbywać się będzie powtórna publiczna in plus licytacja przez opieczętowane deklaracje której wzór zamieszcza się na trzechletnie wydzierżawienie to jest od 1 Stycznia 1863 do ostatniego Grudnia 1865 r. dochodu kasy miasta Wolbroma z targowego i jarmarcznego od sumy przez dotychczasowego dzierżawcę opłacanego czynszu rocznie rs. 1060 k. 59.

Chęć przeto licytowania mający w miejscu i terminie powyżej oznaczonym, deklaracje opieczętowane złożyć lub nadesłać zechcą które do godziny 12 w płudnie w tym dniu przyjmowane będą przy dołączeniu świadectwa kasy na złożone vadium rs. 106 warunki przedlicytacyjne każdego czasu w Magistracie tutejszym w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Wolbrom d. 17 (29) Września 1862 r.
Burmistrz, Gołębiowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d N. roku N. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w dzierżawę dochód z targowego i jarmarcznego w mieście Wolbromie za sumę rocznego czynszu (tu wypisać sumę literami) w trzech letnią dzierżawę to jest od 1 Stycznia 1863 do ostatniego Grudnia 1865 roku poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs 106 domieszczam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o zwrot pocztą na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. w mieście N. pisałem w N. dnia mca roku.
(podpisać imię i nazwisko.)

(N. D. 5127) *Burmistrz Miasta Gostynina.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 11 przed południem w Biurze Magistratu Miasta Gostynina w obecności Pomocnika Naczelnika Powiatu Gostyńskiego odbędzie się licytacja, głośna in minus od sumy anszlagowej rs. 793 k. 41 $^1/_2$ na podjęcie się entreprzy urządzenia starych dwóch studzien do przyjęcia maszyneryi pomp żelaznych w Rynkach Miasta Gostynina położonych.

Chęć przeto licytowania mający zaopatrzeni w vadium $^1/_{10}$ część sumy anszlagowej wyrównywające, czyli rs 79 kop. 34, w powyższym miejscu i terminie zgłosić się winni gdzie o warunkach przedlicytacyjnych w każdym czasie powziąść mogą wiadomość.

Gostynin d. 20 Września (2 Paździer.) 1862 r.
Burmistrz, Chludziński.

(N. D. 5291) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisława Kirkor Poborcy kasy ekonomicznej miasta Płocka w mieście Gubernialnem Płocku mieszkającego, a zamieszkanie prawne u Ferdynanda Tyszki Patrona przy tutejszym Trybunale w Płocku zamieszkałego, sobie obierającego, który to Patron zarazem popieraniem przymuszonej sprzedaży zajmować się będzie, w egzekucji Sądowej przeciwko Dorocie Schmidt po Konradzie Schmidt pozostałej wdowie. jako Sukcesorce tegoż Konrada Schmidt i właścicielce nieruchomości poniżej opisanych, z mocy prawnych tytułów aktem Teodora Machczyńskiego Komornika dnia 14 (26) Czerwca r. b. rozpoczętym, w dniu 16 (28) Czerwca t. r. ukończonym, zajętą i zaaresztowaną została końcem publicznej przymuszonej sprzedaży na audjencji Trybunału tutejszego odbywać się mającej nieruchomość miejska, na planie sytuacyjnym miasta Płocka Nr. 448, zaś przy regulacji hypoteki Nr. 209, a później policyjnie Nr. 208 oznaczona, w mieście Gubernialnem Płocku przy ulicy Ostatniej albo Królewieckiej, w gminie miasta Płocka pod zakresem Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Oddziału I. w Płocku urzędującego, położona, składająca się z jednego placu wieczystoczynszowego, oraz budowli na tym gran czącą, na front od strony południowej z ulicą Ostatnią czyli Królewiecką, od zachodu z posesją Nr. 207 a od północy i wschodu z posesjami Ludwika Dąbrowskiego, prawem własności należąca co do powierzchni do Doroty Schmidt jako jedynej sukcesorki i wdowy po Konradzie Schmidt pozostałej.

Nieruchomość zajęta obecnie jest w posiadaniu, mianowicie: dom frontowy jedno-piętrowy jest w posiadaniu Józefa i Juljanny małżonków Mlickich, podstawionych w prawa Skarbu za zrealizowanie z dóbr bronowo Kmiece lit. A. kaucji, na zaciągniętą przez niegdy Konrada Schmidt pożyczkę, na pobudowanie tegoż domu stawionej, zaś dom tylny z browarem i przyległemi budowlami jest w posiadaniu dzierżawnem Wincentego Farjaszewskiego; której opis szczegółowy jest następujący:

1. Dom frontowy jedno-piętrowy przy ulicy Królewieckiej albo Ostatniej, z cegły palonej masiv na wapno murowany, dachówką pokryty, o dwóch kominach, 2. Drwalnia mała przy ścianie domu w słupki i deski, oraz deskami pokryta, 3. wozarka z drzewa w łątki i bal e o jednych wierzejach dwuskrzydłowych, oraz dwie drwalnie z drzewa krzyżulcu. którego fachy cegłą zamurowane, wszystko razem dachówką kryte, 4. kloaki z drzewa krzyżulcu deskami szalowane, dachówką kryte, o 4 sedesach, 5. śmietnik w słupki i dyle, 6. parkan z bramą z drzewa w słupki i deski, ciągnie się od domu powyższego do mielcucha niżej opisanego. 7. Dom razem z browarem z cegły palonej na wapno murowany i tynkowany dachówką pokryty o 2 kominach i dwóch dymnikach na dach wyprowadzonych, w którym są dwa kilsztoki drewniane, zaś kocioł miedziany wmurowany i inne przedmioty browarne należą do dzierżawcy Farjaszewskiego. 8. Mielcuch razem z śpichrzem od dołu z cegły palonej, a w połowie górnej pod dach z pacy murowany, dachówką kryty o jednym kominie, w którym są lasy czyli dary blaszane. 9. Studnia duża szeroka drzewem cembrowana, a na tej rusztowanie z drzewa, dwie rynny drewniane prowadzące wodę do browaru i mielcucha oraz pompa drewniana z prętem żelaznym i korbą żelazną na wale drewnianym połączonym z młynem, do pompowania wody za pomocą koni do młyna używanych. 10. Młyn z drzewa krzyżulcu czyli w pruski mur pobudowany, fachy cegłą paloną, surówką i gliną zamurowane, dachówką pokryty; w tem w środku jest główne koło paleczne z dyszlami drewnianemi stojące, do obrotu końmi młyna i pompy, od którego są 2 koła z cywiami drewnianemi do mielenia słodu, i kosz z kamieniami także do mielenia. 11. Stajnia z szopą i wozownia z drzewa krzyżulcu w pruski mur pobudowane, fachy z cegłą paloną i surówką na glinę zamurowane, dachówką kryte, w złym stanie. 12. Wzrąb z drzewa zrujnowany po obalonej szopie. 13. Stodoła z drzewa w łątki i bale pobudowana, o jednym klepisku i dwóch sąsiekach, dachówką pokryta z obudwu stron wierzeje dwuskrzydłowe. 14. Oficyna w podwórzu od strony wschodniej posesji Dąbrowskiego, w połowie z cegły palonej murowana, druga połowa z drzewa krzyżulcu w pruski mur, fachy cegłą i gliną zamurowane, dachówką pokryte, o dwóch kominach. 15. Drwalnia mała z cegły palonej i drzewa w pruski mur deskami kryta. o jednych drzwiach, zniszczona. 16. Brama z furtką pomiędzy browarem a mielcuchem z drzewa w słupki i deski, oraz w tyle domu browarnego są ślady po rozwalonem budynku, obecnie istnieje kilka słupków i dylów, oraz dwa boki ściany murowanej. 17. Plac w granicach jak wyżej opisany, w gruncie klasy drugiej jest wieczysto-czynszowy, obejmuje: a) pod budowlami około łokci kwadratowych 3830; b) w podwórzu około łokci kwadratowych 6000; c) w ogrodach warzywnych z których jeden mały od ulicy a drugi duży od posesyi Dąbrowskiego, mają około łokci kwadratowych 6,100, razem łokci kwadratowych 15,930; w ogrodzie od ulicy jest drzewek owocowych małych sztuk 8. 18. Plac wyżej opisany podług nabytych praw Szmidta, ciągnął się dawniej do Alei, lecz Szmidt zrobił zamianę przestrzeni przy Alei będącej, to jest odłączył z tegoż placu całego blisko połowę, i oddał ją na własność Ludwikowi Dąbrowskiemu, a Dąbrowski w miejsce tego placu oddał Szmidtowi plac przez siebie od Jana Lisickiego nabyty, w granicach od wschodu z placem powyższym Szmidta, od południa z placem Nr. 208, od zachodu z ogrodem Maliszewskiego, a od północy z siedliskiem Ludwika Dąbrowskiego stykający się, jak się dziś na gruncie okazuje, niegdy Wojciech Maliszewski właściciel nieruchomości Nr. 207, nabył plac od sukcesorów Swierczewskich, a następnie plac Konrada Szmidt zajął w posiadanie, i trzy place połączył w jeden ogród dziś warzywny a miedzę czyli granicę usunął, jednakże gdy plac Szmidta przez dzisiejszych sukcesorów Maliszewskiego posiadany, ciążą również długi hypoteczne Szmidta obowiązujące, takowy więc na sprzedaż zajęty został który wedle powziętej wiadomości obejmować może powierzchni około łokci kwadratowych 4550 w gruncie klasy drugiej.

Nieruchomość opisaną mianowicie dom frontowy zajmują: Karol Arendt i Karol Olex płacąc rocznie po rs. 67 kop. 50; Karol Cynzer płaci rocznie rs 60, a Karol Suski rs. 75; dom zaś drugi z browarem dzierżawi Wincenty Farjaszewski, i płaci rocznie rs. 200.

Z nieruchomości zajętej opłaca się czynszu do kasy cechu zgromadzenia Piekarskiego, po rs. 7 kop. 50, a podatków wedle świadectwa kasy ekonomicznej m. Płocka rs. 49 k. 13 1/2.

Akt zajęcia tej nieruchomości wpisany został do księgi wieczystej Nr. 209 w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Płockiej pod dniem 10 (22) Lipca b. r. zaś do księgi zaaresztowań w Kancelarji tutejszego Trybunała dnia 16 (28) Lipca 1862 r.

Następnie i na zadosyć uczynienie przepisom prawa, akt tegoż zajęcia pozostawiony został w kopiach, Naczelnikowi Powiatu Płockiego Bogumiłowi Rode, na ręce Adama Przędzińskiego Pomocnika; Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Płockiego Józefowi Sadkowskiemu do rąk własnych, oraz Antoniemu Boglewskiemu Prezydentowi m. Płocka na ręce Jana Kierz Radnego Magistratu, wszystkim w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1862 r.

W dalszym zaś postępie zamierzonej sprzedaży, termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za zasadę do tej sprzedaży ułożyć się mających, przeznacza się na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernii Płockiej na dzień 1 (13) Września r. b. godzinę 10 z rana, druga zaś i trzecia publikacja odbędzie się co dwa tygodnie kolejno po sobie idące.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszonym dziś został na tablicy w Sali Audjencionalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz onego wydanym zostaje Patronowi Ferdynandowi Tyszka, sprzedaż tę popierającemu.

Płock d. 17 (29 Lipca) 1862 r.
Michał Betley.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków licytacyjnych do sprzedaży nieruchomości w mieście Płocku pod N. 448 i 209/208 leżącej, termin do przygotowawczego jej przysądzenia na audjencji Trybunału, oznaczonym został na dzień 18 (30) Października 1862 r. godzinę 10 z rana, na którym licytacja zacznie się od sum rs. 4000.

Wyciąg tego obwieszczenia z dopiskiem wywieszono na sali audencjonalnej Trybunału, a drugi wydano Patronowi Tyszka sprzedaż po pierającemu.

Płock d. 29 Września (11 Października) 1862 r.
Michał Betley.

(N. D. 5294) Podpisany Rejent Kancelarji Ziemiańskiej ogłasza niniejszem, że dobra Stoki w Okręgu Agierskim położone, sprzedane w drodze przymuszonego wywłaszczenia przez Towarzystwo Kredytowe w d. 9 (21) Marca 1854 r., z powodu niedopełnienia warunków sprzedaży przez nowonabywcę niegdy Stefana-Michała 2 imion Zawadzkiego, a następnie przez jego Sukc., wystawione zostały przez Ignacego Stokowskiego na powtórną sprzedaż w drodze relicytacji, stosownie do postanowień Rady Administracyjnej z d. 24 Lutego (8 Marca) 1847 r. i z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. Termin licytacji wyznaczony został na dzień 31 Października (12 Listopada) r. b. godzinę 10 z rana w Kancelarji Teofila Brzozowskiego Rejenta, w Warszawie pod Nr. 487 urzędującego.

Vadium złożyć należy w kwocie rs. 600. Licytacja zacznie się od sumy rs. 11,781 k. 45, to jest takiej, jaka pozostaje po potrąceniu ze złożonego poprzednio vadium i kwoty rs. 495 kop. 55, wyobrażający ilość zapłaconych podatków, ciężarów i zaległości Towarzystwa Kredytowego w epoce pierwszej przedaży, wrazie niedojścia do skutku sprzedaży dla braku licytantów, nowa przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń.

Teofil Brzozowski.

(N. D. 5293) Na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie na dniu 17 (29) Listopada 1860 r. na powództwo Marji Magdaleny 2ch imion z Büttnerów i Władysławа małżonków Radowskich w Warszawie pod Nr 790 zamieszkałych, współwłaścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2435 położonej przeciwko: 1) Annie z Malinowskich po Marcjanie Büttner pozostałej wdowie, w Warszawie, pod Nr. 2435, 2) Adamowi Brodzie, opiekunów, głównemu ad hoc nieletnich: Edmunda Marcina i Anieli Wilhelminy, Juljana Aleksandra, Karoliny Amalii i Edmunda Adama po Marcjannie Büttner pozostałych dzieci w Warszawie pod Nr. 2647 b. zamieszkałym, zapadłego, sprzedaną będzie wdrodze działów przez publiczną licytację przed Wym Komosińskim Sędzią Trybunału Cywilnego delegowanym na audjencji tegoż Trybunału w Wydziale III. w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swoje odbywającego.

Nieruchomość w Warszawie przy Ulicy Nowolipie pod Nr 2435 położona, składająca się:

1. Z domu z bali w węgły o parterze gontami krytego, długiego łokci 23 3/4, szerokości łokci 14 1/4, wysokości łokci 4 1/2.

2. Z domu drugiego drewnianego o parterze gontami krytego, długiego łokci 22 szerokiego łokci 14, wysokiego łokci 4 1/2 szerok. łokci 14.

3. Z domu z bali w węgły z ścianą od ulicy i częścią ściany podłużnej wewnętrznej murowanej gontami krytego, długiego łokci 29, szerokiego łokci 14 3/4, wysokiego łokci 4 1/2.

4. Z oficyny z bali w słupy o parterze gontami krytej, długiej łokci 28 cali 3, szerokiej łokci 7 cali 21, wysokiej łokci 4.

5. Z oficyny parterowej z bali w słupy gontami krytej, dług. łokci 16 1/2, szer łok. 12, wysokiej łokci 5.

6. Z oficyny parterowej z bali w słupy wystawionej z dachem pulpitowym gontami krytym, długiej łokci 20 3/4 szerokiej łokci 6 wysokiej łokci 4 1/2.

7. Z komórki z bali w słupy gontami krytej, długiej łokci 10 1/2, szerokiej łokci 4 3/4, wysokiej łokci 3 3/4.

8. Z stajenki z galarowizny w słupy gontami krytej, długiej łokci 8 1/2, szerokiej łokci 5 1/2, wysokiej łokci 3 1/2.

9. Z drwalni drewnianej o parterze i piętrze na siedm części podzielonej, długiej łokci 14 3/4, szerokiej łokci 5, wysokiej nad ziemię łokci 5 1/2.

10. Z studni balami wycembrowanej deskami krytej z pompą i korbą drewnianą, szerokiej w kwadrat łokci 2 1/4.

11. Z śmietnika z balików w słupki.

12. Z bruku w podwórzu z kamieni polnych.

13. Z bram, mostów i ogrodzeń drewnianych.

14. Z drzew owocowych i dzikich w ogrodzie.

15. Z gruntu całej powierzchni posesji, pod budowlami, podwórzami i ogrodem, zawierającego 8100 łok. kw.

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzane być może w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 549, lub u Witolda Moszyńskiego Patrona, sprzedaż tę popierającego w Warszawie pod Nr. 497*b* zamieszkałego.

Termin do przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 26 Marca (7 Kwietnia) 1862 r. godzinę 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 8266 kop. 25 i 1/4, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Lutego (4 Marca) 1862 r.
Witold Moszyński, Patron.

Po odbytem ostatecznym przysądzeniu na którem nieruchomość powyższa w dniu 15 (27) Czerwca r. b. przysądzoną zoćtała Patronowi Szypnickiemu za sumę najwyżej postąpioną rs. 6200, gdy nowo-nabywca stosownie do świadectwa Podpisarza Trybanału z d. 15 (27) Września r. b. warunkom sprzedaży zadosyć nieuczynił, nieruchomość ta wystawioną została na powtórną sprzedaż wdrodze relicytacji. Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży odbędzie, się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale III na audjencji publicznej w dniu 18 (30) Października. b. o godzinie 10 z rana.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3000 która popierającą Władysław Radowski podaje.

Warszawa d. 1 (13) Października 1862 r.
Witold Moszyński, Patron.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 1954)

Edictalcitation Folgende Personen:

a) Der Fleischer Friedrich Wilhelm Richel, geboren zu Pitschen den 19 Januar 1811, welcher seit dem Jahre 1834, nach Polen ausgewandert und seitdem verschollen ist;

b) Der Privatschreiber Friedrich Kortz, geboren zu Pitschen den 14 Juli 1810 welcher ohngefähr im Jahre 1848, die Stadt Pitschen verassen und seit jener Zeit keine Nachricht von sich gegeben hat.

So wie die von demselben etwa zurück gelassenen unbekannten Erben un Erbenehmer werden hierdurnch aufgefordert, sich bei dem unterzeichneten Gerichte und zwar spätöstens in dem am 7 Januar 1863, Vormittags 10 Uhr anberaumten Termine schriftlich oder persönlich zu melden, widrigenfalls die Genannten Verschollenen werden für todt erklärt und deren Nachlass den sich legitimirenden Erben wird ausgeantwortet werden.

Pitschen den 11 Maerz 1862.
Königliche KreisGerichtsKommission.

Zapozew edyktalny następujących osób:

a) Rzeźnik Fryderyk Wilhelm Richel, urodzony w Pitschen dnia 19 Stycznia 1811 r., który od roku 1834 wyszedł do Polski i od tego czasu niewiadomy z pobytu.

b) Prywatny pisarz Fryderyk Kortz, urodzony w Pitschen d. 14 Lipca 1810, który około roku 1848 opuścił miasto Pitschen i od tego czasu żadnej o sobie nie dał wiadomości, oraz po nich pozostali, a niewiadomi sukcesorowie i spadkobiercy, wzywają się niniejszem, aby najpóźniej w dniu 7 Stycznia 1863 roku, o godzinie 10 z rana, jako terminie wyznaczonym, zgłosili się, czy to osobiście, czy piśmiennie do niżej wymienionego Sądu, w razie bowiem przeciwnym, wyżej wymienieni z pobytu niewiadomi, ogłoszeni zostaną za nieżyjących, a spadekich przyznanym zostanie wylegitymowanym spadkobiercom

Pitschen dnia 11 Marca 1861 r.
Komisja Królewskiego Sądu Powiatowego.

(N. D. 4548) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

W miesiącach: Czerwcu, Lipcu i Sierpniu r. b. w powiatach Warszawskim i Sieradzkim, od ujętych tam zbrodniarzy, odebrano rozmaite rzeczy podejrzanew łasności; wzywa więc osoby interesowane, ażeby celem ode brania swej własności, ze stosownemi dowodami w przeciągu dni 30 do Sądu tutejszego zgłosiły się, w przeciwnym bowiem razie z rzeczami temi, odpowiednio do przepisów prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 20 Sierp. (1 Września) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. 4554) *Sąd Policji Prostej Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III.*

W dniu 7 (19) Sierpnia r. b. na gruncie wsi Mokotowa znalezione zostały zwłoki kobiety, wieku lat około 30 mieć mogącej, budowy dobrej, włosów blond, oczów niebieskich, odziane w kaftan watowy podarty, szary, dwie spódnice, jedną z szarego sukna; a drugą płócienkową, kolorową, koszulę białą z grubego płótna, dwa fartuchy i małą chustkę na głowie koloru szarego, gdy dotychczasowe śledztwo Sądowi o nazwisku, pochodzeniu i istotnej przyczynie śmierci rzeczonej kobiety nie przyniosło wiadomości. Sąd przeto wzywa osoby posiadające takowe wiadomości, ażeby je Sądowi naszemu lub najbliższej władzy policyjnej natychmiast dostarszyć zechciały,

Warszawa d. 21 Sierpnia (2 Września) 1862 r.
za Podsędka, Kozerski.

(N. D. 4491) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Wezwać ma honor wszelkie władze n ad bezpieczeństwem w kraju czawające aby Stanisława, Jakóba, v. Michała Marcinkiewicza, z wsi Rudziany gminy Bokorenyszki pochodzącego, a ostatnio we wsi Bombieniki gminie Kobsudki na szynku mieszkającego, i z obecnego pobytu niewiadomego, jako na karę więzienia sądzonego: o inne przestępstwa poszlakowanego, a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ściśle śledzić, i wrazie ujęcia pod strażą Sądowi Poprawczemu dostawić raczyły. Rysopis Marcinkiewicza jest następujący: ma lat 43, wzrost średni, twarz ściągła, włosy blond, oczy niebieskie, nos spory, usta proporcjonalne, mówi po polsku i po litewsku, ostatnio razą ubrany był w bóty z długiemi cholewami, spodnie w pasy, niebieskie, algierkę samodziałową, czapkę sukna ciemnogranatowego z daszkiem, trudni się profesją stelmacha którą posiada, lub prostym wyrobkiem.

Kalwarja d. 16 (28) Sierpnia 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Wojciechowski.

(N. D. 4801) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Zapozywa Józefa Niteberga neofitę z gminy Freda pochodzącego, aby dla wysłuchania wyroku natychmiast, a najdalej w dniach 30 do Sądu tutejszego przybył, gdyż w przeciwnym razie, uważany będzie jako ukrywający się.

Kalwarja d. 29 Sierp. (10 Września) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Wojciechowski.

(N. D. 4466) *Sąd Policji Prostej Okręgu Olkuskiego.*

Małgorzata Klich wieku lat 25, wzrostu średniego, włosów blond, oczu siwych, nosa miernego, twarzy okrągłej, z wsi Czubrowic, gminy Rabsztyn pochodząca, o kradzież gwałtowną obwiniona, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywa się, wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby ją śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub Sądowi Poprawczemu Wydziału Jędrzejowskiego odstawić raczyły.

Olkusz d. 14 (26) Sierpnia 1862 r.
Podsędek, Piekałkiewicz.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 4186) Zagubiony został kwit na rs. 711 kop. 34, jako na złożoną kaucję do depozytu kasy Zakładów Górniczych w Suchedniowie na licytację na dowozy do Wielkiego pieca w Strachowicach i Rzinie w r. 1861. Uprasza się znalazcę o oddanie wspomnionego kwitu podpisanemu do miasta Szydłowca, gdyż żadnych korzyści z takowego osiągnąć nie może.

Szypłowiec d. 1 (13) Sierpnia 1862 r.
Janas Cukier.

DONIESIENIE HANDLOWE.

w Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.